

JUNIJ 2008

MLADA RAST

ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK

Domoznanski oddelek
371
MLADA RAST
2008

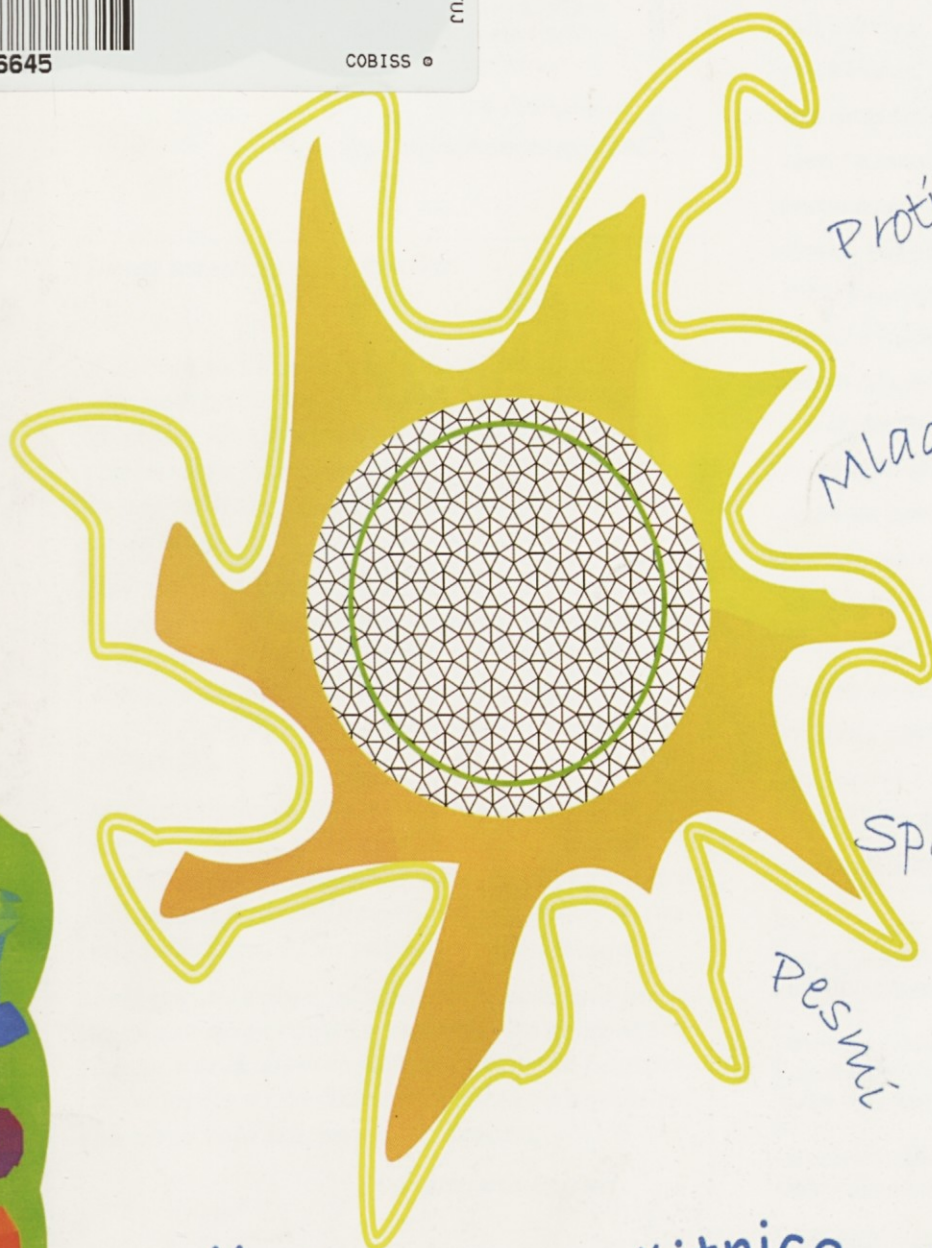
KNJIŽNICA
IVANA POTRČA
PTUJ

373.3(497.4Majšperk)

6006645

COBISS o

Protipozresna juha

Mlade raziskovalke

Državna vice prlak

Spoznajte Tanjo

Pesmi

Moje prve počitnice

MLADA RAST

ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK

JUNIJ 2008

UVODNIK

»V iskanju sreče je pol sveta
na napačni sledi. Mislijo, da
obstaja iz imetja in pridobit-
ništva ter da drugi služijo z
njim. Srečo v resnici najde-
mo v dajanju drugim.«

Henry Drummond

Dragi mladi bralec/ bralka!

Končuje se še eno šolsko leto, začenjajo se še ene počitnice. Poln/-a novo pridobljenih znanj se jih zagotovo veseliš. Sedaj ko si spoznal/-a vse potrebne zakone, formule, knjige in nepravilne glagole, si jih nedvomno tudi zaslužiš.

Kot boš ob listanju glasila ugotovil/-a, so se pri tej številki v izredno velikem številu izkazali mladi pesniki in pesnice. Prepričana sem, da če se bo ta trend nadaljeval, bomo uvedli prav poseben kotiček za te nadarjene začetnike.

Iskrena zahvala gre tudi ostalim mladim pogumnežem, ki so bili pripravljeni deliti svoje izdelke z našimi bralci ter seveda vsem učiteljem in učiteljicam, razrednikom in razredničarkam, ki so vas pri tem spodbujali.

Želim vam dolge, sladke in brezskrbne počitnice vse do prvega septembra, ko se spet srečamo v šoli. Devetošolci pa takrat le pogumno vstopite v nov hram znanja in se zavihtite na novo vejo izbrane poti. Srečno!

Damjana Brglez

KAZALO

Prvi razred	2
Drugi razred	5
Tretji razred	8
Četrti razred	11
Peti a razred	14
Peti b razred	17
Peti razred osemletke	20
Sedmi a razred	23
Sedmi b razred	26
Osmi a razred	28
Osmi b razred	32
Deveti a razred	34
Deveti b razred	36
Dosežki devetošolcev	38
Nemški kotiček	39
Angleški kotiček	40
Podaljšano bivanje	44
Mlade raziskovalke	46
Pevski zbor	47
Športni dosežki	48
Državna vice prvaka v računal.	49
Spoznajmo Tanjo	50
Devetošolec Simon	51
Spoznajmo kuharico	52

MLADA RAST, šolsko glasilo OŠ Majšperk
E-mail: glasilo@yahoo.com

Uredila, lektorirala, fotografirala in računalniško oblikovala vsebino glasila:
Damjana Brglez

Računalniško oblikovala naslovnico, zadnjo stran in predlogo: Dragana Prepelič

Notranja stran platnic: Nadja Ferk

Založila in izdala: OŠ Majšperk

Učenci in učenke prvega razreda z razredničarko Andrejko Nemec in vzgojiteljico Danico Pompe

KDO SMO MI?

Spoznajte prvošolčke, ki se prvič predstavljajo v šolskem glasilu.

Jaz sem Kaja Gajšt . Predstavila vam bom mojo družino. Doma sem na Sestržah. Mami in ati kuhata kosilo. Z mlajšo sestro Lano se igrava.

Ime mi je Sara, pišem se Plečko. Doma sem v Bolečki vasi. Atiju je ime Tonček, mamici Alenka, starejšemu bratcu pa je ime Samo. Imam psa Maksa in muca, ki mu je ime Muri. Ati rad dela zunaj, mami rada kuha kosilo, jaz se rada igram, Samo pa se rad uči.

Jaz sem Nina Gajser. Doma sem v Stogovcih. Imam psička Lorda, ki je priden in rada se z njim igram. Z bratom Žanom se kdaj prepirava, potem pa se hitro pobotava. Ati rad počiva, mami pa kuha.

Jaz sem Florijan in se pišem Pišek. Doma sem v Narapljah. Mami rada

kuha, Kristijan, moj brat, pa rad gre na igrišče. Jaz pa se rad sankam in smučam. Rad grem k dediju in babici.

Jaz sem Zarja, pišem se Vuk. Rada imam bratca Mihca. Rada se igrava. Včasih me potegne za lase. Mamici je ime Slavica, atiju pa Fredi. Imamo dva psa: Miškota in Harija. Radi se igramo.

Ime mi je Larisa, pišem se Lampret. Mamica kuha, babica pa rada leži in gleda televizijo. Jaz pa igram igrice na računalniku. Rada se igram z barbikami.

Jaz sem Alen Majcen. Živim na Sestržah. Atiju je ime Drago, mamici Simona. Rad igram igrice.

Ime mi je Iris, pišem se Krivec. Živim v novi hiši na Ptujski Gori. Imam

psička, ki mu je ime Boss. Rada se igram. Mamica rada kuha kosilo in rešuje križanke, ati rad gleda televizijo in bere časopis. Jaz pa rada igram igrice na računalnik in se igram z barbikami. Smo srečna družina.

Jaz sem Natalija. Pišem se Ros. Doma sem v Plajnskem. Imam atija in mamo in Danijela.

Jaz se pišem Danijel Ros. Doma sem v Plajnskem. Doma imamo psa.

Jaz sem Danaja, pišem se Vogel. Doma sem v Makolah. Mamica rada kuha, ati rad sestavlja, midva z bratcem pa se rada igrava.

Jaz sem Blaž. Doma sem na Sestržah. Mama rada kuha, ati rad rešuje križanke. Jaz pa se rad igram s prijatelji. Imam tudi sestro.

Jaz sem Urh Zebec. Doma sem na Podložah. Moji mamici je ime Alenka, atiju pa Peter. Skupaj igramo igrico Človek ne jezi se. Mamica rada peče pecivo, jaz pa se rad igram s prijatelji.

Jaz sem Tea Marčič. Doma sem v Majšperku. Mamici je ime Irena, atiju Sebastijan, bratcu pa Klemen. Mamica rada kuha, midva z bratom pa se najrajši igrava.

Jaz sem Žan Ahec. Doma sem na Setržah. Rad se igram s kockami. Ati rad bere časopis, mamica pa sesa in kuha.

Jaz sem Matic Pernat. Doma sem na Sestržah. Doma imam mamico in atija, dedija in babico. Z atijem se rada igrava. Rad se igram s prijatelji.

Sem Žan Korošec. Doma sem v Lešju. Mamici je ime Valerija, atiju pa Darko. Imam bratca Roka.

Jaz se Vojko Korez. Doma sem na Jelovicah. Atiju je ime Janez, mamici Lojzka, mlajši sestrici je ime Silva, starejšemu bratcu pa Janez. Ati veliko dela, mami pa kuha. Doma se rad igram in pomagam.

Moje ime je Sanja, pišem se Ekart. Imam mamico Marijo, atija Štefana in starejšega brata Simona. S Simonom se včasih skregava, igrava na računalnik in gledava televizijo. Mami kuha kosilo in večkrat greva v trgovino.

Kaja Gajšt

MOJE PRVE POČITNICE

Z babico smo bili na počitnicah v Topolščici. Zraven sta šli moji sestrični, jaz, brat Samo in naši prijatelji. Plavali smo, zvečer pa smo šli tudi na nočno kopanje.

Sara Plečko

Med počitnicami sem šel na obisk k Niki in Žigu. Tam smo risali in se igrali. Doma sem se igral s kužkom Capijem.

Matic Pernat

Med počitnicami sem šel na obisk k mojemu bratrancu Luketu. Tam sva igrala računalnik, potem sva se šla ven igrat. Nato sem šel domov. Doma me je čakal Blaž, ki je pri meni prespal. Gledala sva film in igrala računalniške igrice.

Urh Zebec

Prvič sem šla z vlakom v kino. Bilo je lepo. K meni je prišla na počitnice moja sestrična Špela.

Nina Gajser

Med počitnicami sem bil bolan. Dobil sem tri steklenice zdravila. Ko sem šel na pregled, sem bil zdrav.

Blaž Mesarič

Med počitnicami sem se igrala in hodila nabirat zvončke. Z botrico sva šli na izlet. Praznovali smo tudi Simonov rojstni dan. Igrali smo se skrivalnice in slepe miši.

Sanja Ekart

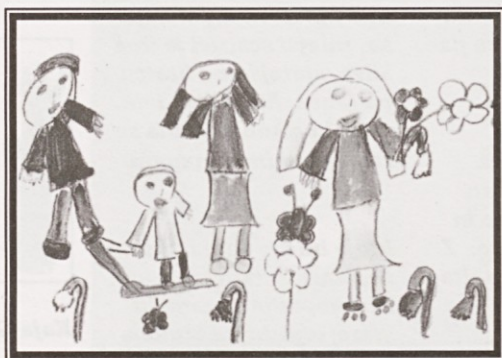
Le koliko počitnic je še pred nami?

Natalija Ros

Danijel Ros

Nina Gajser

Danaja Vogel

Zarja Vuk

Iris Krivec

Še vedno je govora o priljubljeni temi — počitnicah.

Med počitnicami sva s sestro Lano dve noči prespali pri babici. Sprehajali smo se ob Dravinji. Doma smo šli po zvončke v gozd. Igrali smo se skrivnice.

Kaja Gajšt

Med počitnicami sem bila v športni šoli JU – HI in dobila medaljo. Robi je imel rojstni dan, ko sem prišla iz športne šole. Zadnji dan počitnic smo šli na izlet na kmetijo in videli konje.

Zarja Vuk

Med počitnicami sem dva dni prespal pri babici. Bil sem tudi na počitnicah pri botrici. K meni so prišli na obisk tudi prijatelji Jure, Ajda, Iza in Miha in smo se igrali in vozili z mojim majhnim motorjem. Šli smo tudi na igrišče.

Alen Majcen

Med počitnicami smo šli na sprehod. Z avtom smo se peljali k teti Justini in stari mami. Šli smo tudi v toplice.

Natalija Ros

Šel sem k babici na počitnice, zraven je šel Anže. Tam smo se zunaj igrali, v hiši pa smo gledali televizijo. Šli smo tudi na izlet in se skrivali.

Jošt Vedlin

Med počitnicami sem šla k botrici in se igrala s svojo sestro Nino. Igrali smo se na igrišču in igrali smo nogomet z mojim bratcem. Nato smo šli gledat televizijo. Ko je bila tema, smo šli spat. Naslednji dan smo igrali računalnik.

Sara Zakelšek

NAŠI DOSEŽKI

Bralno priznanje,
priznanje Cici
vesele šole, pla-
valno priznanje,
Zlati sonček: VSI
Bronasto Vegovo
priznanje:

KAJA GAJŠT

ALEN MAJCEN

ZARJA VUK

Bila sem pri Ines na počitnicah. Z Žigom sva se igrala z barbi hišo. Igrali smo se na igrišču pri šoli in se žogali. Gledali smo tudi televizijo. Šli smo tudi na sprehod in po zvončke. Špela Polajžer

Med počitnicami sem se vozil s kolesom in gledal risanke. Z babico sem šel po zvončke. Bili smo tudi v toplicah.

Žan Korošec

Učenci in učenke
drugega razreda z
razredničarko
Jadranko Frlež

OBISKALI SMO KMETIJO

Zjutraj smo odšli na kmetijo k Tilnovemu dedku in babici. Ko smo prišli na Sestrže, smo se najprej ustavili na Vidovem domu. Iz nahrbtnika smo vzeli malico, pojedli, nato pa smo pot nadaljevali na kmetijo. Na kmetiji nam je Tilnov dedek pokazal pajka, traktorje, sadilec za koruzo, prikolice, nakladalko, voze, cisterno. Pokazal nam je tudi živali: krave, prašiče, lastovke, muce in psa. Ko smo si vse ogledali, smo dobili sok in pico. Potem smo odšli še na kmetijo naše sošolke Nike. Na njeni kmetiji nam je Nikin ati razkazal kmetijske stroje: pajka, kosilnico, sadilec, bale, krmilo za krave in prašiče in mle-karno. Pokazal nam je tudi teličke, krave, psa in muce. Postregli so nam s sokom in pecivom. Nato smo odšli nazaj v šolo. Bili smo zelo utrujeni, a bilo nam je zelo lepo.

Tjaša Unuk

Zjutraj smo šli na pot. Med potjo smo v ograji videli konje. V Lešju smo se ustavili in pojedli malico. Ko smo prišli na kmetijo Križančevih, so nam razkazali stroje in živali. Jedli smo pico. Bila je zelo dobra. Napotili smo se nazaj v šolo. Med potjo smo šli k Niki. Tam smo se igrali na zibelkah in božali mucke.

Nina Majcen

Videli smo živali: krave, prašiče in psa. Videli smo tudi traktorje in prikolice. Videli smo pajka, cisterno, trosilec, plug in brane. Na poti domov smo šli še k Niki in potem smo šli v šolo.

Denis Vek

Iz šole smo šli peš na kmetijo. Ko smo prišli na kmetijo, smo si ogledali kmetijske stroje in živali. Poslušali smo gospodar-

ja, kako dela s stroji in hrani živali. Kmetija je velika in lepa, bilo je zelo zanimivo in v šolo smo se počasi vrnili peš.

Agata Cep

Ob osmi uri smo se odpravili peš na Sestrže. Obiskali smo kmetijo, kjer smo videli veliko zanimivega. Meni so bile najbolj všeč živali. Najlepši mi je bil majhen teliček. Bilo nam je lepo.

Nastja Gorjanc

Videli smo: pajka, plug za oranje, brane, traktorje, obračalnik, stroj za baliranje, sadilec za koruzo, sejalec za pšenico, trak, ki nosi bale na hlev, krave in pujse.

Marko Vrabč

“Videli smo
pajka,
cisterno,
trosilec, plug
in brane.”

Mitja Pajnkiher

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL

Imam psičko. Ime ji je Žiža. Je sivo-črne barve. Je srednje velika. Rada je kosti. Večkrat jo božam, ker jo imam rad.

Tilen Križanec

V bloku imamo muco. Je črno-bele barve in je velika. Postala je mama. Skočila je štiri mladiče. Hranim jo in skrbim za njo.

Dominik Lampret

Moja najljubša žival je psička. Ime ji je Lora. Je črne barve. Najraje je makarone in gloda kosti.

Alen Kropec

“Najraje imam svojega psa.”

Doma imam ribice. So zlate barve. Živijo v akvariju. Vsako jutro jih hranim. V akvariju so tudi umetne rastline in čistilna naprava, ki nenehno čisti vodo.

Anja Kores

Imam psa. Ime mu je Piki. Je rjave barve in ima bele pike. Rad je kosti in brikete. Imam ga zelo rad.

Matej Galun

V akvariju imam zlate ribice. Redno jih hranim in skrbim zanje.

Denis Dajnko

Imam psa Dina. Je črne barve in majhne rasti. Rad je kosti.

Danijel Geiser

Najraje imam svojega psa. Ime mu je Floki. Je srednje velik. Ima rjavobelo dlako. Zelo rad gloda kosti.

Monika Butolen

Od vseh živali imam najraje psa. Ime mu je Piki. Rad se igra in teka za žogo. Kadar je sam, cvili. Imam ga zelo rad.

Mitja Pajnkhiher

Imam muco. Je rjave barve. Zelo rada se igra z volno. Kadar imam čas, se igram z njo. Božam jo, ona pa zadovoljno prede. Rada pije mleko.

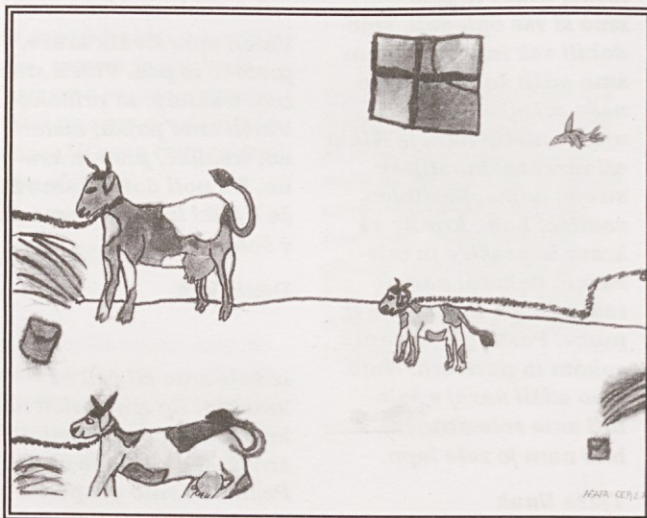
Nika Hajšek

Imam psa. Ime mu je Timi. Ima rumeno-rjavobelo dlako. Njegove oči so rjave. Najraje je brikete. Vesel je, ko se igram z njim.

Suzana Vogrinec

Daniel Geiser

Agata Cep

TO SEM JAZ

Jaz sem Kevin. Imam brata Staša ter mamico in atija. Mamici je ime Ksenja, atiju pa Zlatko. Imam tudi dve babici in dva dedka. Babici se imenujeta Marija in Kristina, dedija pa sta Alojz in Franc. Imam psičko pasme kokeršpanjel. Ime ji je Lili. Je zelo prijazna in gre rada na sprehod. Vedno ji je vroče. Ko bodo počitnice, bom šli v Gardaland, če bo v šoli vse v redu. Moji prijateljici je ime Nastja. Večkrat pride k meni. Skupaj se igrava.

Kevin Petrovič

MOJA DRUŽINA

Sem Vid Žnidar. Star sem osem let in hodim v 2. a razred Osnovne šole Majšperk. Doma sem na Ses-tržah. Imam dva brata, Jana in Žana. Mojemu atiju je ime Zlatko, mami-ci pa Bernardka. Doma imam muco, ki je črne barve. V prostem času rad igram košarko, zato tudi treniram pri košarkarskem klubu Haloze. Kadar mi je dolgčas, se zatečem pred računalnik. Rad hodim v šolo, ker imam tam veliko prijateljev.

Vid Žnidar

OBISK PRI ZDRAVNICI

Bil sem na pregledu pri svoji zdravnici v Ptuj. Na pregled sem čakal dve uri. Zdravnica me je pregledala, zatem pa me je razveselila z novico, da mi ne bo treba več jemati tablet, ki sem jih moral jemati do sedaj. Domov sem odšel zelo vesel.

Aleksander Kovačič

Vid Žnidar

Anja Kores

V BOHINJU

V soboto zjutraj smo se odpeljali na pot. Vozili smo se tri ure. Ko smo prispeli na cilj, smo si ogledali apartma. Bil je zelo lep. Odložili smo prtljago in odšli do Bohinjskega jezera. Naslednji dan smo si ogledali slap Savico. Hodili smo samo po stopnicah. Ko smo prišli do slapu, smo jedli in pili. Nato smo se odpeljali domov. Naslednje jutro smo se odpeljali na Bled. Tam smo si šli ogledat grad. Na jezeru smo hranili račke. Med njimi je bil tudi labod. Bil je zelo lep. Jedli smo blejsko rezino.

Nina Majcen

Dominik Lampret

NAŠI DOSEŽKI

Bralno priznanje,
priznanje Cici
vesele šole, pla-
valno priznanje,
Zlati sonček: VSI

Bronasto Vegovo
priznanje:

MARKO VRABIČ

NINA MAJCEN

ANJA KORES

TILEN KRIŽANEC

KEVIN PETRO-
VIČ

Učenci in učenke tretjega razreda z razredničarko Jelko Rakovec

NOVOLETNA DOŽIVETJA

Med novoletnimi počitnicami sem veliko doživel. Pomagal sem krasiti novoletno jelko. Dedek Mraz mi je prinesel nove škornje. Ob prazniku smo metali petarde in spuščali rakete. Veliko veselje je bilo, ko sem se smučal in sankal. Tako so minile moje praznične počitnice in z njimi moje dogodivščine.

Janez KOREZ

Za novoletne praznike smo bili v Bosni. Tam smo se imeli lepo. Ko se je začelo novo leto, smo pripravili večerjo. Po večerji smo odšli na dvorišče in pokali s petardami.

Matej SAGADIN

Doma smo načrtovali, da bomo med zimskimi počitnicami šli na Tri Kralje na Pohorje. To se mi je tudi v prvih dneh počitnic uresničilo. Oče nas je peljal na Tri Kralje. Ko

smo prispeli, smo se primerno obuli in oblekli. Potem smo se šli sankat in smučat. Ob 12. uri smo šli na kosilo. Potem smo se šli naprej smučat. Nato smo odšli domov. Bil je lep zimski dan.

Aljaž PETROVIČ

Novoletne počitnice sem preživel pri babici in dediju. Tam je bil tudi moj bratranec Patrik. S Patrikom sva se igrala, gledala televizijo in malo nagajala dediju. Novo leto pa smo praznovali z atijem v Rogaški Slatini. Bilo je lepo.

Niko BOGOVIČ

Moje novoletne počitnice so bile zelo lepe. Posebej še zato, ker je zapadel sneg. Dobil sem nove smuči in pancarje, ker so mi bili stari pretesni. S starši, sestro in prijatelji smo se lahko smučali in

sankali. Razveselil sem se tudi božičnega darila, ker sem dobil zlato ribico in akvarij. Za staro leto smo šli k sorodnikom. Skupaj smo povečerjali. Ko je odbila ura polnoč, smo si voščili in prižgali ognjemet. Nato smo odšli domov. Zraven nas pa je šel tudi moj bratranec Denis in prespal pri meni. Preden smo odšli spat, nem je ati prižgal kresničke.

Uroš BABŠEK

Lana Božičko

Kako pa ti običajno praznuješ novo leto?

BILI SMO PUSTNE ŠEME

V nedeljo smo imeli v našem kraju pustno povorko. Moji sošolci so bili našemljeni v cvetoči travnik. Zelo sem bila žalostna, ker nisem mogla na povorko. Bila sem bolna. Moje sošolce sem gledala skozi okno. V povorki so sodelovale tudi druge maskare. Všeč so mi bile princeske in prin-ci.

Monika PLAVČAK

Bil je pust. Doma smo se zamaskirali in odšli na Breg. Z Brega smo šli v povorki proti Majšperku. Med potjo smo se pogovarjali in opazovali različne maske. Potem smo se pred šolo predstavili in odšli v gasilski dom. Pomalicali smo in zaplesali. Najbolj mi je bil všeč duh.

Alen BABŠEK

V šoli smo se pogovarjali, kako se bomo našemili. Učiteljica je rekla, da bomo travnik. Vsi smo se strinjali. Starši so nam pomagali pri pripravi mask. V nedeljo smo imeli pustno povorko. Na povorki so bili smrkci, čarovnice, travniki in drugi. Povorko smo zaključili pri gasilskem domu. Maske so zaplesale. Počasi smo se odpravili domov.

Mojca AHEC

V nedeljo ob enajstih smo se zbrali na Bregu. Letos so prišli tudi učenci iz Ptujске gore in Stoperc. Ko so nas učiteljice preštele, smo šli proti šoli. Na poti smo videli starše in druge ljudi. Pred šolo nas je napovedovalka predstavila, mi pa smo zaplesali. Od tam smo šli v gasilski dom, kjer nas je čakal

krof in sok. Z učiteljicami smo dolgo rajali ob prijetni glasbi. Na koncu je napovedovalka napovedala tri najboljše maske. Žal mi nismo bili med njimi. Ker smo bili v nedeljo na povorki, smo imeli v torek prosti dan. Doma smo se našemili. Brata Tilen in Gašper sta bila spidermana, sestrici Klara in Lara pa kučka dalmatinca. Jaz sem se našemila v čarovnico. Vsi skupaj smo šli po vasi. Ljudje so nam ponujali krofe, sok in dobili smo tudi nekaj denarja.

Tjaša KRIŽANEC

Saša Gajšek

»Ljudje so nam ponujali krofe, sok in dobili smo tudi nekaj denarja.«

ŠOLSKÉ PIREĐITVE

V petek smo imeli prireditve Pozdrav pomladi. Nastopalo je veliko otrok in odraslih. Z mojimi sošolkami smo nastopale v plesu s trakovi ob glasbi. Na vrsti smo bile predzadnje in smo se potrudile. Bilo je zabavno in zanimivo.

Saša GAJŠEK

V ponedeljek smo imeli na naši šoli prireditev ob dnevu šole. Nastopalo je veliko otrok, ki so peli, plesali, igrali na glasbila

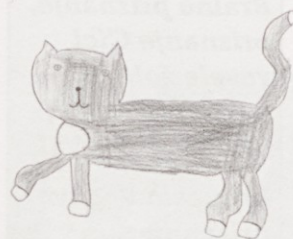
in recitirali. Jaz sem pela v pevskem zboru in plesala s sošolkami. Na prireditvi je bilo veliko ljudi in so močno ploskali. Meni je bila všeč Ana, ki je zelo lepo pela. Na koncu sta še županja in ravnatelj nekaj povedala. Tudi konec mi je bil zelo všeč. Potem smo odšli domov.

Rebeka PODPEČAN

V ponedeljek smo imeli DAN ŠOLE. V šolo smo prišli ob 16.30 in po malici smo odšli v telovadni-

co. Na prireditvi smo peli, plesali in recitirali. Ogleдали smo si fotografije iz starih časov naše stare šole in učencev v njej. Naš program je bil dolg, bil je zelo dober in dali smo mu ime VČERAJ, DANES... Nastopalo je veliko otrok. Prireditve je trajala eno uro in pol in dvorana je bila polna ljudi. Jaz sem s sošolci plesala in pela glasbene kučke. V našem programu se nismo zmotili. Prireditve je bila uspešna.

Saša GAJŠEK

Rebeka Podpečan

PESMICE

PESMICA

*Hiša, hiša, hišica,
to moja je družinica.
V njej se vsi lepo imamo
in ves dan se v njej
igramo.*

Rebeka **PODPEČAN**

ZOBKI

*Moji zobki se bleščijo,
kadar ščetko začutijo.
Kadar ščetke ne dobijo,
kislo v ustih se držijo.*

Uroš **BABŠEK**

REKS

*Naš Reks laja,
ker muca mu nagaja.*

Rok **AVGUŠTIN**

POMLAD

*Bliža se pomlad,
ki jo vsak ima rad.
Vse več je sonca,
ki mu ni konca.
Rožice že cvete,
drevesa že zelene.
Zunaj se vse smehlja,
veter pa šušlja.
Mlin že melje,
je moje veliko veselje.
Bliža se moj rojstni dan,
ki ni vsak dan.*

Antonia **KODRIČ**

MOJE RIME

*Palček skakalček na skali sedi,
zvezdice šteje, se sladko smeji.*

*Metoda neroda po lestvi je šla,
se lestev je zlomila, je padla na tla.*

*Juha ni iz kruha,
njam je, ko se skuha.*

Luka **MASTNAK**

Nastja **KOZEL**

NAŠI DOSEŽKI

**Bralno priznanje,
priznanje Cici
vesele šole, pla-
valno priznanje,
Zlati sonček: VSI**

**Bronasto Vegovo
priznanje:**

**ANTONIA
KODRIČ in
TJAŠA KRIŽANEC**

Učenci in učenke
četrtega razreda z
razredničarko Miro
Marinič

BILI SMO V KOČEVJU

V ponedeljek smo se zjutraj zbrali pred šolo. Ob 7. 30 smo šli na pot proti Kočevju. Ob 11. 30 smo prišli pred dom Jurček. Tam smo takoj dobili kosilo. Popoldan nam je učitelj Vojko razkazal Kočevje. Videli smo tudi Rudniško jezero in cerkev sv. Jerneja. V torek dopoldan smo šli na gozdno učno pot. Videli smo kraljestvo žab, ampak ni bilo nobene žabe. Potem smo vzeli odtis snega. Učitelj nam je dal navodila, kam moramo iti, da bomo videli Tarzana. Na koncu smo šli napadati Indijance. Ob 15. 00 smo šli proti reki Rinži. Najprej so šli s kanujem učenci iz Osnovne šole Podlehnik. Ko so se vrnili, so šli s kanujem učenci iz Ptujске Gore in Stoperc. Nato smo šli mi. Začeli smo veslati. Večkrat smo se tudi zaleteli. Zvečer smo imeli nočni pohod. V sredo dopoldan smo šli na brunarico. Popoldan smo imeli preživetje v naravi. Najprej smo morali poiskati drva.

Ko smo jih našli, smo zakurili ogenj in si pekli kruh, jabolka in klobase. Zvečer smo imeli kviz Male sive celice. V četrtek smo dopoldan imeli orientacijo. Popoldan pa lokostrelstvo in kolesarjenje. Pri lokostrelstvu sem zadel natančno v piko. Zvečer smo imeli disko. Zadnji dan, v petek, smo imeli lov na lisico. Popoldan so nam še pred odhodom podelili priznanja in šli smo domov. Ustavili smo se še pred živalskim vrtom. Tam smo videli dva medveda in polno koz. Po dolgi poti smo se še ustavili v Trojanah, kjer smo pojedli malico. Ob 18. 00 smo prišli pred šolo, kjer so nas že težko pričakovali starši. Imeli smo se zelo lepo.

Anže Vedlin

V torek 2. 10. 2007 smo se vozili s kanuji. Najbolj zanimivo je bilo takrat, ko smo se zapeljali v močvirje s kanuji. Vozili smo se

po reki Rinži. Na zadnjih 200 m smo priredili tekmovanje. Na tekmovanju so zmagali rdeči. Ko je bilo tekmovanja konec, smo bili vsi utrujeni. Zvečer smo se kregali, kdo je zmagal.

Marko Kužner

V sredo 3. 10. 2007 smo imeli preživetje v naravi. Nabirali smo dračje, veje in kislo deteljico. Nato nam je učitelj Slavko pripeljal jabolka in kruh. Pekli smo jih na tabornem ognju. Nato smo se še igrali, jaz sem splezala na zelo visoko drevo, potem pa so me učitelji kregali. Kako brez veze! Niti na drevo se ne sme plezati. Ko smo pospravili za sabo in pobrali stvari, smo odšli nazaj v dom Jurček. Tam so nam kuharice že pripravile večerjo. Ko smo se najedli, smo šli spat. Bilo je zelo lepo.

Simona Korošec

Teden v
Kočevju je bil
poln
nepozabnih
dogodivščin ...

Lucija Brglez

Po napornem dnevu nas je čakala dobra večerja ter super plesni večer. Ko smo se najedli, smo šli v svoje sobe, da se uredimo za ples. Urejani smo se zbrali v učilnici, kjer nas je čakal učitelj Tilen. Zavrtel je disko kroglo.

Plesali smo v parih in posamezno. Bilo nam je zelo lepo, saj so tudi učiteljice plesale z nami. Po disku smo šli v svoje sobe. S sošolkami smo še malo klepetale in nato zaspale. Ko sem morala v šolo v naravi, sem imela

veliko krizo, bilo me je strah. S pomočjo moje učiteljice je strah v meni počasi izginil. Danes sem zelo vesela, da sem šla, ker je bilo super.

Vanesa Marčič

PROTIPOŽREŠNA JUHA

„... ker so starši samo stali pred hladilniki in jedli vsemogoče jedi.“

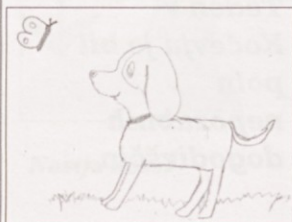
Na ulici je bila že pol leta sama tišina. To je bilo zato, ker so starši samo stali pred hladilniki in jedli vsemogoče jedi. Po radiu so otroci slišali glas tete Kuhe. Rekla je: »Otroci iz ulice, pridite k

meni, skuhali bomo proti-požrešno juho. Vsak naj prinese nekaj s sabo!« Hanzek je prinesel 20 kg levje krvi, Janč kurjo smetano, Pinč kurji hamburger, Princ pa en kilogram hotdoga. Skuhali so proti-

požrešno juho. Teta Kuha je še vsipala PROTIPOŽREŠNI prašek. In tako je nastala juha proti požrešnosti.

Anže Vedlin

PESMI

Ana Krošel

Naš medvedek
je pravi sladkosnedeč.
Iz trave gleda panj,
važno mu je, da ni bolan.

Med iz panja se cedi,
medvedek pa se smeji.
Ko v gobček mu priteče,
svoji mami hvala reče.

Nina KROŠEL

Nina Krošel

Muca Taca
naša Taca je po
bregu padla dol,
se pobrala in podala
za miško na lov.

Alen ŠALAMUN

Muca Taca, naša Maca,
se po bregu dol skotalila,
na žrebelj se nabila.

Žan MLAKAR

Hura, hura,
se smeje kura,
ki se sprašuje,
koliko je ura.

Ura je deset,
kura pade v peč,
mi pa jemo sladoled.

Samuel PLEČKO

Miška piška da drobižka
za čokolado in limonado.
Ko v trgovino priletim,
tako Albin zazvonim.

Andraž RAKOVEC

Moja psička
je prava lisička.
Kadar jaz počivam,
še njo z odejo pokrivam.
Ko pride očka domov,
se začne pravi šov.
Takrat se Dora razživi,
ko ati z njo nori.
Ko zabava je končana,
naša Dora je zaspana.
In tako smo srečni vsi,
da naša Dora z nami spi.

Lucija BRGLEZ

ZAJČEK SKAKALČEK

Zajček Skakalček
skakati dobro zna,
skoči visoko,
pozdravi vse ptice neba.
Vidi Tigra Tagra,
ki živi na koncu sveta,
sonce se mu
sladko smehlja.
Ko se zajček utruji,
pokliče svojo mamo,
ki pravljice prelepe
pripovedovati zna,
zleze v posteljo,
se pokrije z odejico,
jutri naporen dan bo.

Barbara SVENŠEK

MAMICA PA, PA

Mamica, kam hitiš?
Samo me doma pustiš.
Mamica, hitro vrni se,
saj brez tebe dolgčas
mi je.
Daša CVETKO

Z mamico sama sva bila,
lepa mala srečneža.
Mami za računalnikom
sedi, piše, riše izdelke.
Prosim jo za več časa
zame, me v naročje vza-
me.
Zdaj sva skupaj v lepi
družbi, ne pa v toti bedni
službi!
Patrik LAMPRET

ŠPORTNI DAN

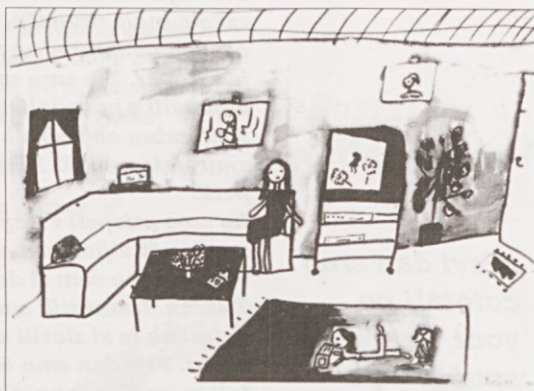
Športni dan včeraj smo
imeli,
ko smo se vsi ogreli,
smo si žoge vzeli.
Z žogami smo se žogali
še do polnoči.

A ko mame so prišle,
zelo razburjene so bile,
ko domov smo prišli,
naslednji dan smo se
zopet v šoli videli.

Anže VEDLIN

Simona Korošec

Barbara Svenšek

NAŠI DOSEŽKI

**Državni prvak
Vesele šole:**

MARKO KUŽNER

**Bronasto Vegovo
priznanje:**

MARKO KUŽNER

SAMUEL PLEČKO

Učenci in učenke
5. a razreda z
razredničarko
Drago Krošel

Šola v naravi: Koper 2007

**»Prvi dan smo
čofotali po
vodi, se
spuščali po
toboganu in
se škropili z
vodo.«**

Letošnje šolsko leto se je začelo malo drugače, odšli smo namreč na morje v Koper. Tja smo se odpravili v ponedeljek 3. septembra ob sedmih zjutraj, izpred OŠ Majšperk.

Ko smo prispeli v Koper, nas je učiteljica razdelila v pare. Sobo sem si delil s Tilnom. Namestili smo se po sobah in si zložili svoje stvari. Prvi dan smo čofotali po vodi, se spuščali po toboganu in se škropili z vodo. Po kopanju je sledilo kosilo, zvečer pa sprehod in sladoled. Prvo noč si bom za vedno zapomnil, saj me je močno bolela glava. Bolela me je zaradi klime, saj sva si jo s Tilnom naredila na maksimum. Učiteljica Draga mi je dala tableto in bilo mi je bolje.

Naslednje dni smo ob jutrih imeli ocenjevanje sob. Nato smo se oblekli in imeli smo zajtrk. Po zajtrku je sledil plavalni tečaj. Razdelili smo se v štiri skupine. Vsaka sku-

pina je imela svojo barvo plavalne kape. V teh skupinah smo se ves teden učili plavalnih veščin. Našo skupino je vodil Sašo Kafel. Po plavalnem tečaju smo se odšli v sobe pripraviti za kosilo. Po kosilu je zopet sledil plavalni tečaj. Bili smo že utrujeni, vendar smo se vsak dan znova veselili sprehodov ob morju. Včasih smo posedeli ob morju in poslušali zgodbe, ki nam jih je pripovedovala učiteljica Draga.

V sredo smo imeli zabaven program Pokaži, kaj znaš. Učitelj Gašper je žongliral, bruhal ogenj in delal umetnosti s palčkami. Jaz in še nekaj sošolcev smo predstavili igro Majšperška klinika. Nekateri so plesali in drugi peli.

V četrtek smo se odpeljali z ladjo v Piran. Tam smo si ogledali akvarij z živalmi. Kupili smo si tudi spominke za domače. Vožnja je trajala dve uri. Vsak dan po večerji smo

lahko igrali družabne igre ali gledali televizijo. Jaz in Tilen nisva imela v sobi televizije, zato sva jo hodila gledat k Julijanu in Patricku.

Ob koncu tedna smo imeli preizkus plavanja in pokazali smo, kaj znamo. Zelo sem se potrudil, zato sem prejel zlatega delfinčka.

V petek po zajtrku smo pospravili stvari v svoje kovčke in se z lepimi spomini odpravili domov. Vsi smo že nestrpno čakali, da vidimo svoje domače.

V šoli v naravi nam je bilo zelo lepo, ker smo se zelo zabavali.

Rok Gorjanc

JAZ IN NOGOMET

Že od nekdaj sem imel željo, da bi igral nogomet. Začelo se je poleti, preden sem šel v prvi razred. Z atijem sva šla v Kidričevo, kjer je klub NK Aluminij. V klubu treniram že pet let. Treninge imamo trikrat na teden in še tekmo v soboto ali nedeljo. Na treninge hodim redno, zato igram v prvi postavi. Sedaj treniram v selekciji U10. V ekipi imam tudi veliko prijateljev, s katerimi se družimo tudi v prostem času.

tem času. Pohvalimo se lahko tudi z veliko dobrimi rezultati. Eden naših najboljših je seveda drugo mesto v Sloveniji. Potem pa so še tudi prva mesta v Trbovljah, Avstriji, Destniku, Poljčanah, Ormožu in dvakrat na Ptuj. Osvojili smo tudi dve tretji mesti v Celju in Slovenskih Konjicah. Najslabše smo se odrezali v Ajdovščini, kjer na žalost nismo imeli sreče in smo bili četrti. Imeli pa smo

drugačno srečo, saj smo na počivališču ob avtocesti srečali Zlatka Zahoviča, ki je bil najboljši nogometaš v Sloveniji. Ko smo ga prosili, če se lahko z njim fotografiramo, je bil takoj za to. Ta dogodek mi bo ostal še dolgo v spominu. In upam, da bomo še dolgo pridno trenirali in se imeli lepo, ko bomo spet dosegali dobre rezultate.

Tilen Ahec

Lora Grobelšek

**“saj smo na
počivališču ob
avtocesti srečali
Zlatka
Zahoviča”**

DINOZAUER PIKI

**Nekoč je živel dinozaver
Piki. Živel je v Križni
jami, a kmalu jo je prera-
stel, pa tudi hrane mu je
primanjkovalo, zato je šel
po svetu.**

***In je naletel na Postojn-
sko jamo, a je tudi to pre-
rastel, pa tudi premrzlo***

mu je bilo. Odločil se je, da bo živel kar na prostem. Za zajtrk je pojedel travo, za kosilo praprotno in za večerjo liste iz krošnje dreves in še in še. Čez eno leto je zrastel v pravega odraslega dinosavra. Bil je največja kopenska žival Slovenije, zato so ga vse

**živali gozda zelo upošte-
vale.**

Postal je vladar gozda in spoznal je, da je bolje odrasti na prostem kot pa se skrivati v jamah.

Patrick Kovačič

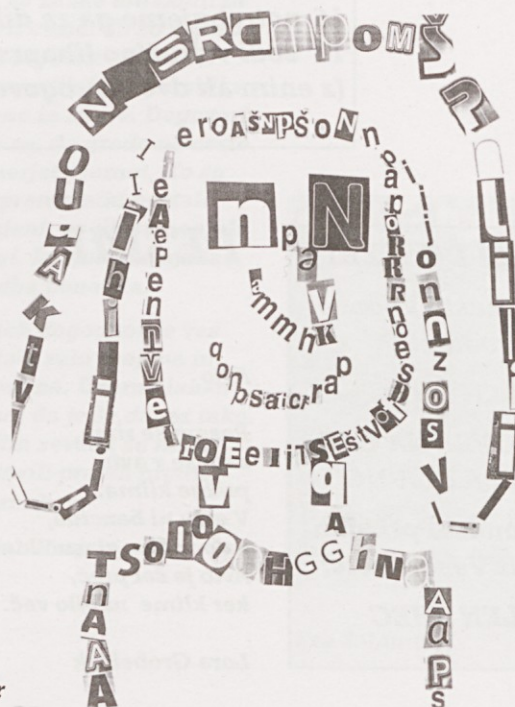
**"Postal je
vladar gozda."**

JAZ V BUTALAH

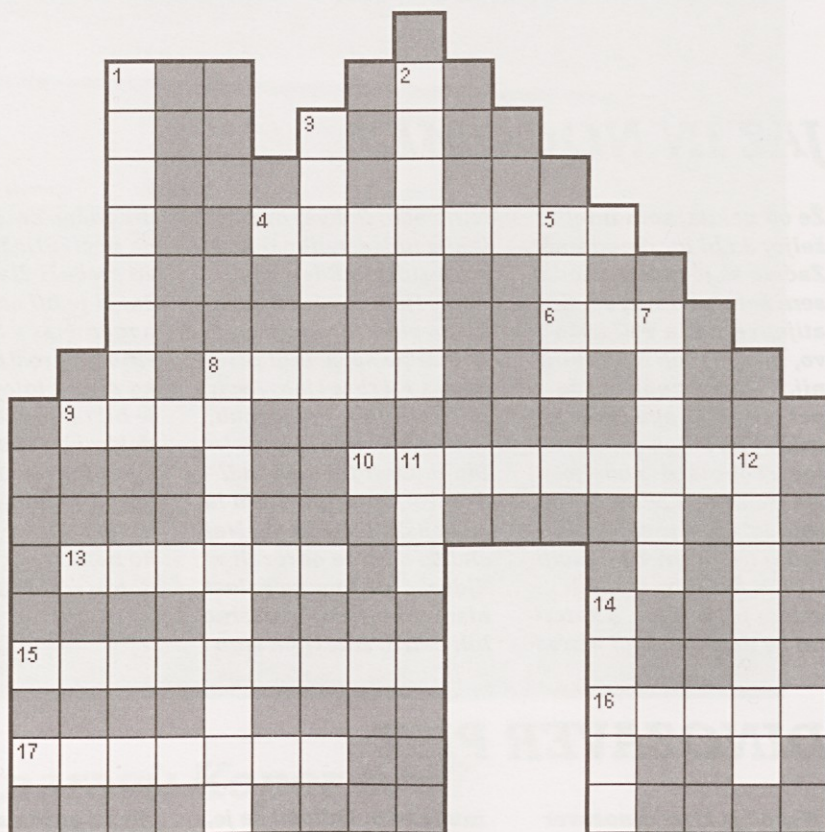
Nekega dne sem šla v Butale. Nasproti so mi že prihajali Butalci. Spraševali so me same čudne stvari. Jaz pa sem hotela le kupiti sol, saj sem od bratranca Butalca slišala, da gojijo sol. A spomnila sem se, da sol ne raste, ampak jo dobimo v morju. Vseeno sem se želela prepričati. Pogledala sem sol in ugotovila, da so to koprive, a mi niso verjeli. Dve uri sem jih prepričevala, da so to koprive. Dojeli so, da imam prav. Ker nisem mogla kupiti soli, sem pač natrgala nekaj kopriv za špinačo.

Tisti dan sem jih naučila nekaj novega. Od takrat se prej pozanimajo o novih stvareh.

Lora Grobelšek

Primož Skledar

KRIŽANKA

VODORAVNO

- 4 ptica, ki kuka
6 del obraza
8 očetov/ mamin ata
9 šolarjem ni ravno pri srcu
10 glavno mesto Slovenije
13 letni čas
15 24. junija so že
16 potrebujemo ga za dihanje
17 sodi v družino lihoprstih kopitarjev
(z enim ali dvema rogovoma)

NAVPIČNO

- 1 1. januar
2 bil je največja ladja na svetu
3 izdelek, ki ga kupimo v pekarni
5 ime roparja pri Piki Nogavički
7 polna vitaminov in raste na vrtu
8 zdajšnji slovenski predsednik
11 dojenčkovo oglašanje
12 "Vodni svet" v Ljubljani
14 glavna oseba v filmu Kekčeve ukane

Avtorice: Julijana Lorber, Lora Grobelšek, Žiža Klarič

NAŠI DOSEŽKI

Bronasto Vegovo priznanje:

TILEN AHEC

GIOVANNA GABRIELA KLARIČ

Bronasto priznanje iz Vesele šole:

TILEN AHEC

PESMI

Avto

Pesem se rima,
zato se v avtu
prižge klima.
V avtu ni bencina,
zato motor glasno kima.
Avto je šel preč,
ker klime ni bilo več.

Lora Grobelšek

Rdečica

Če mi je kakšna
punca všeč,
kot kuhan rak
tako postanem rdeč.
Sredi mesečine
gleдам v nebo
in sprašujem luno,
zakaj je tako,
da takoj postanem rdeč,
če mi je kakšna punca
všeč.

Marina Železnik

Sanja

Sanja je punčka
z zaprtimi očmi.
Na obiske prihaja
okrog polnoči.
Nikoli ne potrka,
nikoli ne zazvoni.

Na čelo me poljubi,
kaj lepega obljubi,
a zjutraj je več ni,
da bi jo vprašal,
kje so zdaj stvari,
ki obljubila jih je mi,
ko noč krasila je mi.

Marina Železnik

Učenci in učenke
5. b razreda z
razredničarko
Barbaro Rajh

PROMETNI ZNAKI SO IZGINILI

V torek sem po MSN-ju dobila sporočilo, da so čez noč izginili vsi prometni znaki.

Tisti dan je bil pust, zato so bili vsi norčavi in ni nihče nič opazil, ker so bili vsi našemljeni. Tam so bili kurenti, ki so veselo plesali. Bili so tudi klovnovi... S prijatelji smo sklenili, da bomo raziskali, kam so izginili vsi prometni znaki. Šli smo jih iskat v cirkus, a tam niso nič vedeli. Šli smo tudi k našim sorodnikom in jih vprašali, a nobeden ni nič vedel. Potem smo šli na veliko zabavo, ki ni bila navadna zabava, ker se je imenovala prometna zabava. Ko smo prišli v šotor, smo videli čudna bitja, za reflektorje pa so poskrbeli semaforji. Takoj smo jih napodili nazaj na njihova prava mesta.

Potem sem se zbudila in pogledala skozi okno. Kar odleglo mi je, ko sem videla, da so prometni znaki na svojih mestih.

Sicer pa še zdaj ne vem, če sem sanjala ali ne!

Tajda Kozoderc

Neko noč so izginili vsi prometni znaki. Ko so ljudje to opazili, so izginotje prijavili policiji. Ampak kako se bomo vozili, so se vprašali ljudje. Takoj so se dogovorili in se odpeljali domov, vzeli žage in poiskali najdebelejše drevo.

Drevo so razžagali na metre, jih obrusili in tako obdelali, da so dobili obliko pravih prometnih znakov. In ker ima veliko vaščanov svoje gozdove, so jih z lahkoto napravili več kot dovolj. Le-te so nato še prebarvali in jih postavili na mesta ukradenih prometnih znakov. Toda zgodilo se je, da so jih postavili na napačna mesta, saj so delali po spominu in ne po svojem znanju.

Tako je na cesti nastal

pravi nered. Avtobusi so šolarje vozili v trgovine, namesto v šole. Taksiji so vozače vozili v živalski vrt, namesto v banko. Kolesarji se sploh niso vozili po pločnikih, ampak po cesti. Knjižnica je bila zaprta, namesto odprta...

Ker so vaščani vse to opazili, so znake umaknili in zaprli cesto. Šli so v gozd in si naredili loparčke. Nato so jih še pobarvali v zeleno in rdečo. Dogovorili so se, da gredo na cesto usmerjat promet. Ko so eni prometniki postali utrujeni, so jih zamenjali drugi. In zjutraj se je ta zgodba ponovila.

Od teh dogodkov je vas postala zelo urejena in povezana. Upamo lahko samo, da je še danes tako. Če jim seveda že niso postavili pravih prometnih znakov.

Julijan Krajnc

»Ampak kako se bomo vozili, so se vprašali ljudje.«

Eva Šalamun

Haidi Zakelšek

NAŠ ORIENTACIJSKI POHOD

Zjutraj smo prišli v šolo. Počakali smo v jedilnici, dokler niso po nas prišli učitelji. Razdelili smo si malico in se odpravili.

Odpravili smo se na pot proti repitoriju. Pot je

bila zelo dolga. Večkrat smo se ustavili, da smo kaj pojedli ali popili. Pavze so bile zelo kratke. Z repitorija smo imeli krasen pogled na šolo. Tam smo naredili tudi skupinsko sliko. Nato smo se

odpravili proti šoli.

Pred šolo smo počakali šolski avtobus in se utrujeni, a zadovoljni odpeljali domov.

Eva Šalamun

REBUS

Če rad rešuješ rebuse, sudokuje in križanke, potem le hitro vzami svinčnik v roke.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

NJEGOVO OGLAŠANJE

1 2 3 4 5 6 7

Če si pravilno rešil/-a, boš dobil/-a ime školjke: _____

Matevž Hernja

SUDOKU

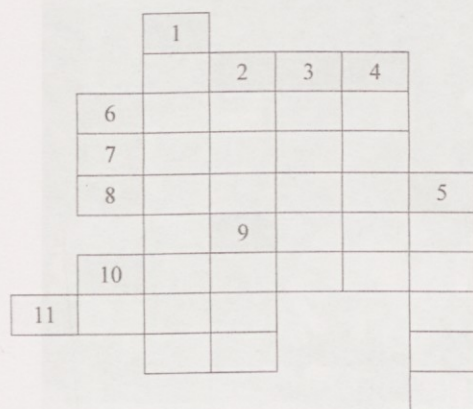

Žiga Hajšek

			7			3		5
				8	9			7
	7	1	5					
	4		3					9
	3	9				6	8	
5					2		1	
					3	7	9	
7			6	5				
3		4			7			

Zlatka Podgoršek

KRIŽANKI

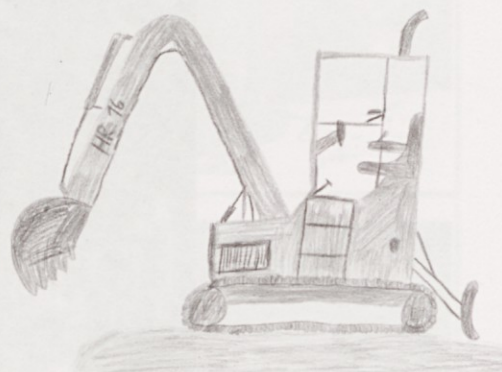
VODORAVNO

- 6 – ime margarine
- 7 – pas zemlje ob morju
- 8 – žival, ki se plazi
- 9 – podzemna žival
- 10 – odrsko delo
- 11 – zdrava, neškropljena hrana

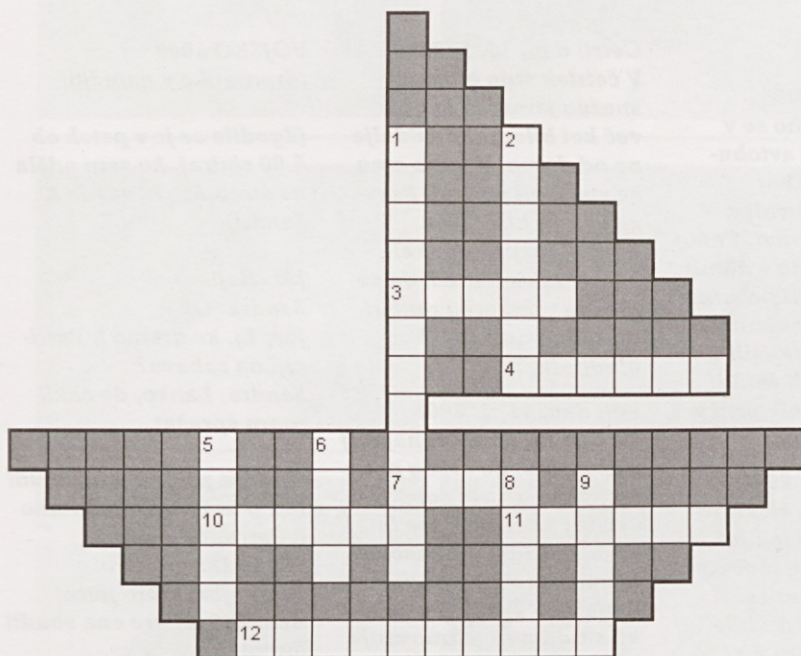
NAVPIČNO

- 1 – plazilec z luska-mi
- 2 – tuja glasbena skupina
- 3 – domača žival
- 4 – varnostna naprava
- 5 – uporablja se predvsem v šoli
- 9 – luknja pod zemljo

Avtor: Alen Kozel

Boris Režabek

- 3 junak, ki je premagal Bedanca
- 4 vladar Turčije
- 7 "zadeva," ki omogoča prehod reke
- 10 lanski prvak v Moto GP, Cassy
- 11 filmska junaka Asterix in ...
- 12 napisal Dogodivščine Zvitorepca, Lakotnika in Trdonje

- 1 za zbor je uglasbil Zdravljico
- 2 znani avstrijski glasbenik Wolfgang ...
- 5 kar je na plažah
- 6 rojstni kraj Ludwiga van Beethovna
- 8 angleški izraz za popečen kruhek
- 9 Rimu je priboril nova ozemlja (Gaj Julij ...)

Avtorja: Matevž Hernja (5. b), Tilen Ahec (5. a)

NAŠI DOSEŽKI

Bronasto Vegovo priznanje:

TAJDA KOZODERC

JULIJAN KRAJNC

Srebrno priznanje iz Vesele šole:

MATEVŽ HERNJA

Učenci in učenke
petega razreda
osemletke z
razredničarko
Stanko Erjavec

ZIMSKA ŠOLA V NARVI

»V jamo
smo se
spuščali po
vrvi.«

PESMICA VOJSKO

Bil je dan,
ko smo odšli
in na Vojsko
na smučanje
prišli.
Tam smo bili
pet dni
in naučili smo
se smučati vsi.
Spat šli smo ob
desetih,
zjutraj se zbudili
ob sedmih.
Ko smo odšli,
žalostni smo
bili.

Suzana Galun

DNEVNIK

Prvi dan, 7. 1. 2008

V ponedeljek smo se v jutranjih urah z avtobusom odpeljali v Vojsko, kjer smo uživali v zimski šoli v naravi. Tako po dobrem kosilu v domu Vojsko smo odšli na smučišče, kjer so nas smučarski učitelji preizkusili v smučanju. Kljub veliki tremi mi je uspelo priti v najboljšo skupino.

Drugi dan, 8. 1. 2008

Obiskala nas je klekljariča in nas učila klekljat. Pokazala nam je tudi čipke, ki jih je naredila sama. Čipke so mi bile tako všeč, da sem jih kupila za mamico in obe babici.

Tretji dan, 9. 1. 2008

Vsak večer smo imeli različne aktivnosti. V sredo smo imeli štafetne igre v športni dvorani. Razdelili smo se v dve skupini. Naša skupina se je zelo trudila, a na koncu smo bili premagani in zelo utrujeni.

Četrty dan, 10. 1. 2008

V četrtek smo obiskali snežno jamo, ki je bila več kot kilometer oddaljena od doma. V jamo smo se spuščali po vrvi. Pravzaprav ni bila jama, ampak razpoka v skali, kjer je takšen hlad, da so jo domačini pred mnogimi leti uporabljali kot hladilnik.

Peti dan, 11. 1. 2008

Ta dan mi bo ostal najbolj v spominu. Že okrog petih zjutraj so v našo sobo skrivaj prišli sošolec in sošolke. Bili smo tako glasni, da smo zbudili učiteljico Tanjo. Po zajtrku smo imeli tekmovanje v veleslalomu. Prejela sem priznanje za prvo mesto med deklicami.

Čeprav je bilo malo snega, smo se imeli zares lepo. Poleg smučanja in obveznih aktivnosti nam je ostalo veliko časa za druženje in tudi za nove ljubezenske dogodivščine.

Ana Šaše

VOJSKO 2008

(dramatika v narečju)

(Zgodilo se je v petek ob 5.00 zjutraj, ko sem odšla na stranišče in zavila k Sandri).

Jaz: Hej!

Sandra: O!

Jaz: Ej, ke gremo k Patriciji na zabavo?

Sandra: Lahko, de čaki, grem vprašat.

(Sandra pride nazaj, zbudi Majo in Jero ter odidemo k Patriciji).

Maja: Dobro jutro!

Patricija: Dobro jutro!

Ana: Ej, naj gre ena zbuditi Simona.

(Sandra je odšla in zbudila Simona).

Patricija: Ej, tu sn odprla čips pa bonbone.

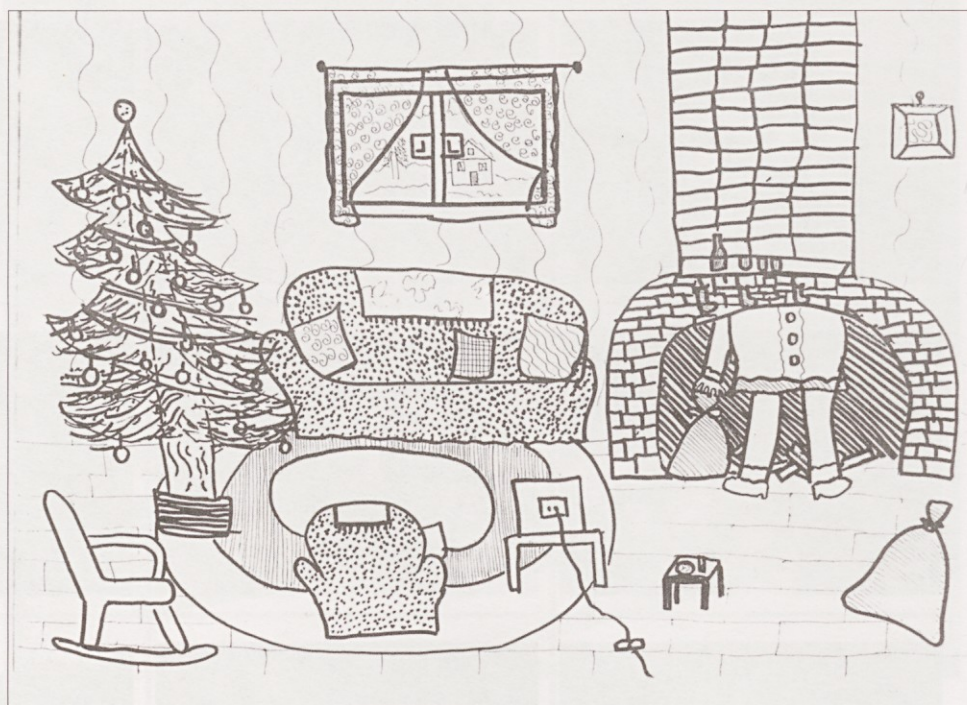
Jaz: Alo, negdo hoji po hodniki.

Nives: Eh, ziher maš privede.

(Naenkrat vstopi učiteljica Tanja in nas napodi spat).

Katja Cmrečnjak

Ana Karneža

Peter Lampret

NAŠI DOSEŽKI

**Bronasto Vegovo
priznanje:**

PETER LAMPRET

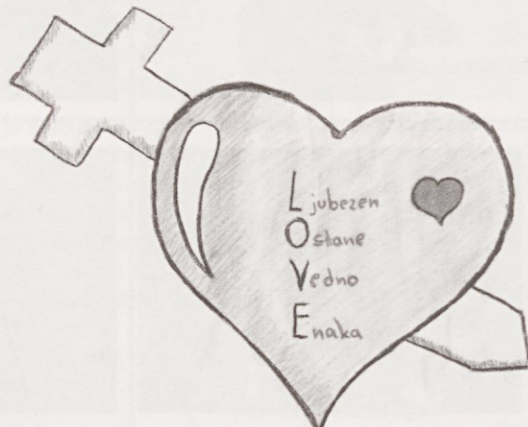
ANA KARNEŽA

MATIC RAKOVEC

Državna prvakinja

Vesele šole:

ANA KARNEŽA

Sandra Kozel

Učenci in učenske 7. a razreda z razredničarko Martino Grobelnik

Pustna maska **POGREBCI**

Naš razred se je za pustno masko odločil že januarja. Bili smo zelo zagreti, saj smo v 5. razredu osvojili 3. nagrado. Skupaj smo se odločili, da bomo za pustno masko pogrebci. Imeli smo delovni dan, kjer smo določili vloge in pripravili vse potrebno za pogreb. Aljaž je izdelal križ, Žiga je naredil venec, punce pa so izdelale pisane rože. Vloge so

bile naslednje: župnik (Marcel Žunkovič), vdova Gertruda (Tjaša Ahec), nuna (Darja Kranjc), nosači truge (Saša B., Klemen G., Žiga S. in Mitja P.). Ministrantka je bila Petra Cep. Na pogrebu so bili tudi sorodniki, kateri smo bili vsi ostali. Seveda pa smo imeli tudi mrliča Feliksa Gnido, ki je bil tokrat živ, saj ga je zaigral Klemen Belšak.

Pred šolo je bil zelo lep nastop, no ja pogreb, na katerem je bilo potočenih veliko solza, saj je imel župnik zelo ganljiv govor. Tako smo si zaslužili drugo nagrado. Veliko zaslu-go za to pa moramo pripisati naši učiteljici Martini Grobelnik, ki nas je zelo spodbujala.

Petra Selinšek

Le kakšne pustne maske nas bodo presenetile v naslednjem šolskem letu?

ŠALE MALE

ZAUPEN PODATEK

Ravnatelj je vstopil v razred pri uri zemljepisa. Želel je videti, koliko so se učenci že naučili. Zato je vprašal:

»Koliko kontinentov je na Zemlji?«

»Dvajset!« se oglasi Simona.

Učiteljica je ogorčena: »Kako lahko ravnatelju rečeš kaj takega?«

Simona je zmedena: »Ali ravnatelj ne bi smel vedeti?«

PRETEKLI ČAS

Učiteljica slovenščine vpraša:

»Kateri čas je to, če rečem: Jaz sem simpatična?«

»Pretekli!« odgovori Janezek.

Marcel Žunkovič

Darja Krajnc

VSE NA P

PRINC PA PRINCESA

Pred približno petdesetimi poletji postane princ pravi pevec. Pograbi piščal, pa pohiti princesi podoknico pet. Princesa poslušala, pa premišljevala. Po peturnem petju princ preneha pet. Potrka po polkni. Princesa pride, pa povabi princa proti peči. Pojesta potico, pa popijeta pijačo. Princ postane princesi prav prečudovit. Potem princ poljubi princeso. Postaneta par. Po poletju princesa pred-

laga poroko. Povabita prijatelje, pa poiščeta priči. Princ pa princesa priredita prelepo poroko. Po poroki presrečna prebivata pod pobočjem prečudovite pokrajine. Tjaša Ahec

PREŽIVLJANJE POLETNIH POČITNIC

Poletnega popoldneva prinese poštar Pavletu pismo. Pismo pošilja prijatelj Pepa. Pavletu pošil-

ja prelepe piranske pozdrave. Pepa pravi: »Prijatelji pijemo pivo poleg plaže.« Pavleta povabi: »Pridi proti Piranu, pred pomol, pa prinesi plato piva.« Pavle pokaže pismo prababici. Pozneje pohitita proti Primorski, proti prijateljem. Pavle, Pepa, prijatelji pa prababica potem pridno plavajo, pijejo, poležavajo, pa preživljajo počitnice pred piransko plažo. Petra Selinšek

Male sive celice

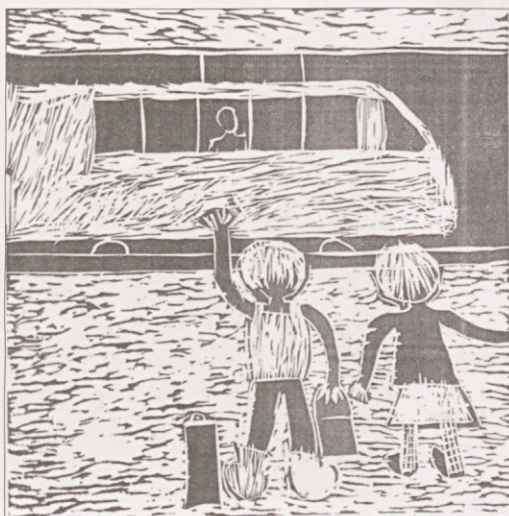
»Test se nam ni zdel ravno težak, a vseeno nismo imeli vsega prav.«

Konec lanskega šolskega leta smo učenci 5. razredov pisali test iz splošnega znanja. Učiteljica Martina Grobelnik je na osnovi testa iz vsakega razreda sestavila eno ekipo treh učencev. Ekipo 7. a smo tako sestavljali Žiga Sledič, Petra Selinšek ter Elvino Podbrežnik, ekipo 7. b pa Sandi Predikaka, Anja Predikaka in Tadeja Babulč. Vsi tekmovalci smo imeli nekaj-

krat vaje in priprave na tekmovanje.

2. oktobra smo odšli v Maribor na OŠ Tabor II na predtekmovanje MSC. Tam smo izvedeli, da pridejo štiri ekipe na ustno tekmovanje, od teh pa gresta naprej najboljši dve, ki nato sodelujeta v oddaji Male sive celice na televiziji. V učilnici je nato vsaka ekipa dobila test. Test se nam ni zdel

ravno težak, a vseeno nismo imeli vsega prav. Medtem ko smo čakali na rezultate, smo si v telovadnici ogledali film. Izvedeli smo, da sta obe ekipi naše šole dosegli enako število točk in se tako med 71 sodelujočimi ekipami uvrstili na odlično 7. mesto. Čeprav nam je ustni izpit ušel za las, smo bili vseeno zelo zadovoljni. Žiga Sledič

Valerija Galun

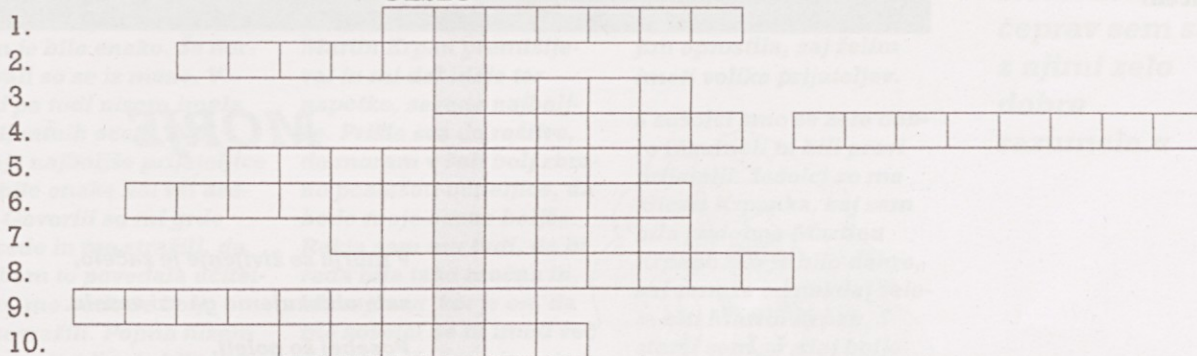
Tjaša Ahec

Kotiček za razvedrilo

KRIŽANKA

1. Kako se imenuje začetnik islama?
2. Žival, ki nese jajca?
3. Prednik slona.
4. Kdo je napisal knjigo Pika Nogavička?
5. Najbolj razvita država v Aziji.
6. Uradni jezik v Sloveniji.
7. Kateri rimski bog je vrhovni bog?
8. Skupno ime za Belgijo, Nizozemsko in Luksemburg.
9. Kako se imenuje mešanica plinov, ki obdaja naš planet?
10. Najbližji planet Soncu.

▼ GESLO

GESLO: _____

Darja Krajnc, Tjaša Ahec

Poišči besede v okvirčku. Išči v vseh možnih smereh.

P	A	P	I	R	K	O	P	N	O
A	E	K	O	Š	O	L	A	C	P
C	S	R	Š	E	S	T	I	L	O
I	L	A	E	K	N	J	T	A	M
N	O	D	I	S	L	U	A	P	I
L	V	I	C	V	N	N	P	I	N
I	E	R	E	I	I	I	O	Z	E
Č	N	K	T	N	O	J	C	Z	M
U	Š	A	R	Č	A	Č	K	A	J
I	Č	O	V	N	M	A	J	J	N
C	I	I	T	I	O	Š	C	I	O
N	N	E	T	K	P	E	E	Z	T
E	A	Č	C	E	N	A	N	N	S
Č	P	K	R	I	L	A	O	E	A
U	S	K	O	R	A	J	K	P	Z

peresnica	vrtec	penzija	kopno
radirka	ekošola	čacka	junij
net	noj	učilnica	cena
šestilo	skoraj	neon	papir
učitelj	krila	tam	učenci
slovenščina	pizza	svinčnik	maj
Majšperk	zastonj	copati	ŠKL
konec	opomin	sok	

Darja Krajnc

NAŠI DOSEŽKI

Bronasto Vegovo priznanje:

PETRA SELINŠEK

Priznanje za sodelovanje na medobčinskem tekmovanju Kaj veš o prometu

ELVINO PODBREŽNIK

Učenci in učenke 7. b razreda z razrednikom Darkom Supančičem

Tadeja Babulč

Eva Drofenik

MORJE

*V morju se življenje je začelo,
zato obiskujemo ga vsi veselo.
Posebej še poleti,
ko šolska vrata smemo zapreti.*

*Voda morska je gosta in slana,
zato v njej plavam rada.*

*Ko na morju veter piha,
ladja vsaka niha.
Veter poganja jadrnice,
male in velike,
jaz pa z obale rišem slike.*

Anja Predikaka

Junaki, kje ste?

Bila sem srečna, zadovoljna in vesela. S sošolci smo se dobro razumeli in bili vsi skupaj srečni, hodili smo na zabave.

Nekega jutra pa pridem v šolo, se grem preobut. Čudno, vsi so že bili v šoli, a me nihče ni pozdravil, čeprav smo se dobro razumeli. Potem grem v razred, v razredu se nihče ni hotel uvest zraven mene in se pogovarjat z mano. Ne vem, kaj jim je bilo, saj jim nisem nič storila. Gremo k malici, tam je bilo enako. Še norčevali so se iz mene. V šoli pa tudi nisem imela briljantnih ocen. Tudi moje najboljše prijateljice so bile enake kot vsi drugi. Govorili so mi grde besede in me strašili, da če bom to povedala učiteljem, me bodo še bolj zasovražili. Pojma nisem imela, kaj jim je bilo. Tega si tudi nisem upala nikomur povedati, še staršem ne, čeprav sem se z njimi zelo dobro razumela. To se je dogajalo vsak dan in vsak dan je bilo

bolj hudo. Doma sem premišljevala o težavi in kaj bi lahko storila, a nobena rešitev ni bila pametna. Tako nisem več vedela, kaj naj storim. Bila sem zelo obupana.

En večer pa ležem v posteljo in premišlujem o svoji težavi. Naenkrat pride v sobo velik in močan moški. Veste, kdo je bil? Martin Krpan. Pride k meni in me vpraša, kaj je z mano, da vsak večer jočem. Povedala sem mu svojo zgodbo. Tako je Martin Krpan premišljeval in mi dal ideje ter napotke, seveda najboljše. Prišla sva do rešitve, da moram v šoli bolj zbrano poslušati učiteljice, da bodo moje ocene boljše. Rekla sem mu tudi, da bi rada tako močna in »korajžna« kot je on, da me sošolci ne bi imeli več za norca. Iz žepa je potegnil steklenico in mi rekel, da moram ta čudežni napitek popiti. Popila sem ga in res postala bolj močna in tudi boljše sem izgledala. Dodal je, da je

že obiskal vse moje sošolce in ti so mu povedali, da se norčujejo iz mene zato, ker sem najšibkejša v tem razredu. Spraševala sem se, zakaj ravno jaz. Martin Krpan je rekel, da mi bo ta napitek pomagal in se bom boljše razumela s sošolci ter imela boljše ocene.

Naslednje jutro pridem v šolo. Čudež, vsi so me pozdravili, se pogovarjali z mano in kar je najpomembnejše, vsi so se mi opravičili. Seveda sem jim oprostila, saj želim imeti veliko prijateljev.

S sošolci smo se zelo dobro razumeli in bili pravi prijatelji. Sošolci so me klicali Krpanka, saj sem bila podobna Martinu Krpanu. To je bilo dobro, saj sem že od nekdaj želela biti Martin Krpan. S starši sem se zdaj bolje razumela, čeprav jim nisem povedala, kaj se je z mano dogajalo. To je ostala moja skrivnost.

Anja Predikaka

»Tega si tudi nisem upala nikomur povedati, še staršem ne, čeprav sem se z njimi zelo dobro razumela.«

Tamara Sagadin

NAŠI DOSEŽKI

Srebrno Vegovo priznanje:

VESNA KUNSTEK

Bronasto Vegovo priznanje:

EVA DROFENIK

VESNA KUNSTEK

Učenci in učenke 8. a razreda z razredničarko Tatjano Peršuh

PESEM OSMEGA A

Predstavljamo vam 8. a, ki seveda vse zna!

Tatjana Peršuh naša razredničarka je, rada nas ima vse.

Nastja Eberl ples obvlada in poje tudi rada.

Simon se veseli, ko štirico dobi.

Nastja Korez rokomet igra, premagati se ne da,

Aleš rad nori in Jožico jezi.

Jožica se trudi, da matematiko razumela bi.

Natalija svojega psa rada ima, potruditi v šoli se tudi zna.

Lara tako kot Nastja pleše rada in tudi ona to obvlada.

Martin matematiko rad ima, računati dobro zna.

Helena rada se smeji, ko kdo kaj smešnega govori.

Gregor angleščino rad ima in umiriti nas vse zna,

saj naš predsednik je.

Metka nas nasmeji, da smejemo se čisto vsi.

Miha rad igrice igra, zaljubljen je v njih do neba.

Alen rad se smeji in šale govori.

Janja kodraste lase ima, včasih si jih zravna.

Tomi rad govori in ko je vprašan, dobro oceno dobi.

Sanja se veseli, ko čokolado dobi.

Toni rad nori in se smeji.

Tina se veseli, ko lepo sms sporočilo dobi.

Tako sem vam predstavila cel 8. a.

Se vam ne zdi, da najboljši smo mi!

Natalija Valant

**Če želiš
spoznati
učence
osmega a,
preberi
njihovo
domiselno
pesem.**

SVET JE BOGAT, A LJUDJE REVNI

Ljudi radi ločujemo s tem, da rečemo:

»Nekateri so bogati in nekateri revni.« Ljudi se ločuje po materialnih sredstvih. Za nekatere je bogastvo denar, za reveže pa je pravo bogastvo že topel in lepo urejen dom. Vsakodnevno opazujem, da se v šoli skoraj polovico šolskih obrokov meče v stran. Mislim, da to ni pravi odnos do hrane, ker nekateri drugod po svetu nimajo niti ostankov hrane in umirajo od lakote. Druga stvar, ki me zelo moti je ta, da nekateri ljudje izkoriščajo

»revščino«, da lahko prosijo ob cesti. To so predvsem Romi in v tujih državah tudi mladi ljudje. Moti me tudi to, da se velika večina mladostnikov norčuje iz revnih sovrstnikov, čeprav si niso sami krivi, da živijo v pomanjkanju. Mislim, da če bi najstniki, ki izhajajo iz bogatih družin vedeli, kaj je to revščina, bi izboljšali odnos do hrane in tudi medsebojni odnosi bi se popravili. Sam se spomnim dogodka, ki mi je spremenil življenje. Nekega prijetno toplega, poletnega dne sem se s starši in sestro sprehajal po Mariboru. Nato se je zgodilo. Videl sem dva najstnika, kako sta igrala in žalostno prepevala. Eden je igral na harmoniko, drugi na violino, skupaj pa sta pela zelo žalostno pesem. Pela sta o družinskih problemih in da nimata mame. To me je tako presunilo, da sem potegnil očeta za rokav in mu rekel, naj mi da nekaj denarja za fanta. Iz hlač je potegnil denarnico in mi dal nekaj denarja. Vzel

sem denar in ga dal v košaro. Fanta sta mi podala hvaležen pozdrav z glavo, jaz pa sem čutil neizmerno zadovoljstvo v srcu. Še zdaj se tega trenutka živo spominjam. Ne priznavam razlik med ljudmi in menim, da količina denarja v žepu ni pomembna. Zame je pomembno le, da si človek z dobrim srcem. Če bom sam še kdaj imel možnost pomagati drugim s svojim denarjem, bom to vsekakor tudi storil.

Alen Frlež

Mislim, da ljudi najbolj loči denar. To pa zato, ker imajo eni lepše avtomobile in hiše od drugih. Vse to je odvisno od denarja.

V naši majhni vasi, kjer živim, je doma družina, ki ni najbolj bogata. Vse se je začelo, ko je oče izgubil službo. Od takrat naprej so se preživljali samo z maminim skromnim zaslužkom. V trgovinah so kupovali le najnujnejše stvari, čim več pa so jih poskusili pridelati doma. Še večji udarec za družino pa je bil, ko je mama zbolela in je zaradi bolezni, ker je bila prevečkrat na bolniškem dopustu, izgubila službo. Mama je zaradi bolezni kar hitro umrla in oče je ostal sam z dvema hčerama. V tej stiski se je oče odločil, da si mora poiskati službo, vendar je zaradi svoje starosti ni nikjer dobil. Na misel mu je prišla ideja, da bi pomagal sosedom na kmetiji, vendar je bil ta sosed tako sebičen, da ga

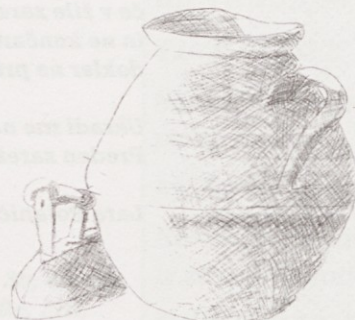
je zavrnil.

Bližala se je zima in čas je bil, da si poiščejo drva za zimo. Nekaj drv so si poiškali, vendar ne dovolj za vso zimo. Ko jim je zmanjkalo drv, so se topla oblačila in zavijali v odeje, vendar jih je še vedno zeblo. Ko so bili že skoraj na robu smrti, so se zasmilili sosedu, ki je zavrnil očeta in ta jih je vzel za to zimo k sebi na kmetijo. Zime je bilo kmalu konec in ptički so že veselo žvrgoleli, takrat so se oče in hčeri preselili nazaj v svojo hišo. Hišo so pospravili in popravili v dokaj dobro stanje. Še en problem pa je bil, hčeri spraviti v šolo in jima kupiti potrebščine. Zato je oče prosil ženinovo sestro, če mu posodi denar za šolske potrebščine in ji rekel, da ji bo vse povrnil in poplačal. Teta je bila dobrega srca in mu je dala denar ter rekla, da mu ga ni treba vračati. Oče si je kasneje našel službo pri nekem obrtniku. Hčeri sta končali šolo in se zaposlili ter pomagali očetu.

Mislim, da so razlike med bogatimi in revnimi zelo izrazite in bi bilo lepo, če bi revnim družinam pomagali preživljati težke trenutke.

Gregor Korez

»Ljudi se ločuje po materialnih sredstvih. Za nekatere je bogastvo denar, za reveže pa je pravo bogastvo že topel in lepo urejen dom.«

PESMI

*Veliko najbolj
znanih pesnic
je ustvarjalo
že v šolskih
letih.*

UKRADI ME NAZAJ!

Sama ležim tam,
v mlaki krvi.
Gledam te, kako boš
drugo zabodel v srce.

Ne vem, kaj naj naredim,
ne vem, kaj naj storim.?

Vem samo, da mine,
če v žile zarežem si
in ne končam,
dokler ne prideš ti.

Soba krvava je vsa,
jaz v njej, gledam jo z
rezilom jo v rokah.

Dragica, taka boš ti,
čez en čas.!

Vem samo, da mine,
če v žile zarežem si
in ne končam,
dokler ne prideš ti.

Obrnjena k tebi, tiho ti
velim,
gledam te s krvavimi
očmi.

Poglej me zdaj,
kaj naredil si mi.?

Ukradi me nazaj!

Vem samo, da mine,
če v žile zarežem si
in ne končam,
dokler ne prideš ti.

Vem samo, da mine,
če v žile zarežem si
in ne končam,
dokler ne prideš ti.

Ukradi me nazaj!
Preden zarežem spet!

Lara Polanič

ŽIVLJENJE

Življenje je nekaj nepre-
cenljivega,
je čas, ki skozi prste nam
polzi,
je kot reka, ki šumi.

Prične se kot majhna
iskrica,
ki se prižge in zagori,
na koncu pa ugasne,
prav tako kot pesek,
ki v morje potone.

Življenje je eno veliko
presenečenje,
namreč nikakor ne moreš
vedeti,
predvidevati ne znaš,
kako v prihodnje izkoris-
tiš svoj čas.

In ne veš, ali pričakuje te
usodni dan,
ali s poti boš zašel nezna-
no kam.

Je kot cvet, cveti in oveni,
v spominu kar nekaj sla-
bih trenutkov nam pusti,
takrat najraje zatismo
oči.

V življenju so s srečo obsi-
jani sladki trenutki,
ki trajajo, v njem je ljube-
zen, ki žari
in sreča, ki z mano jo
deliš ti!

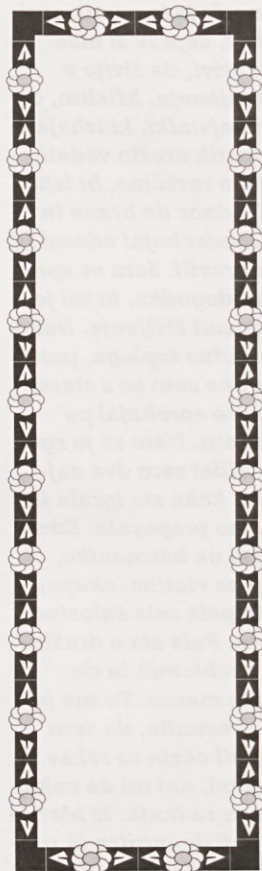
Helena Turk

SOLZA

Kadar si žalosten,
obup loteva se te,
solza v očeh pojavi se.
Obstaja tudi solza sreče,
ta solza se po obrazu spu-
sti,
tiho brez bolečin po licu
polzi,
ko nekdo ti iz srca nekaj
zaželi.

V očeh pojavi se solza,
na ustih nasmeh,
zagotovo je to solza sreče,
ki moj obraz oblije tudi
takrat,
ko v obupu zaslišim tvoj
glas.

Helena Turk

KVIZ SPLOŠNEGA ZNANJA

1. Vsi omejeni Zemljani so za ...

- A) Merkurjem
- B) Luno
- C) Venero

2. Kdo ne živi v brlogu?

- A) medved
- B) lisica
- C) veverica

3. Človeka, ki ga muči skleroza, daje...

- A) nervoza
- B) pozabljenost
- C) nespečnost

4. Aladin s čudežno svetilko se vozi na leteči...

- A) postelji
- B) preprogi
- C) žlici

5. Kateri polž je brez hišice?

- A) lazar
- B) latvica
- C) sodec

6. Kdo je v Bibliji simbol vdanosti v trpljenje?

- A) Jožef
- B) Juda
- C) Job

7. Kako se imenuje veda, ki uči preučevanje zgradb in okolice?

- A) strojništvo
- B) keramičarstvo
- C) arhitektura

8. Kaj meri IQ test

- A) inteligenco
- B) spomin
- C) hitrost

9. Kako se imenuje glasba, namenjena spremljanju pohodov?

- A) marš
- B) valček
- C) polka

10. Kateri tematski park so odprli v Parizu leta 1992?

- A) Legoland
- B) Lunapark
- C) Eurodisney

11. Katero je drugo največje slovensko mesto?

- A) Koper
- B) Maribor
- C) Celje

12. Kako se je imenoval starogrški basnopisec?

- A) Aristotel
- B) Ezop
- C) Homer

13. V katerem mestu so se odvijale olimpijske igre leta 2000?

- A) Peking
- B) Pariz
- C) Sydney

14. Koliko gramov je enako enemu kilogramu?

- A) 1000
- B) 10.000
- C) 100

Če želiš preveriti svoje znanje, reši ta kviz brez kukanja na spodnji del strani!

NAŠI DOSEŽKI

Bronasto Vegovo priznanje:

METKA SAJKO

TINA HAJŠEK

Bronasto Preglovo priznanje:

MARTIN ROBER

Bronasto priznanje iz znanja zgodovine:

GREGOR KOREZ

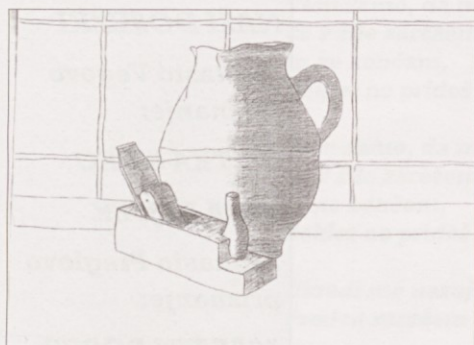
Rešitve: 1b, 2c, 3b, 4b, 5a, 6c, 7c, 8a, 9a, 10c, 11b, 12b, 13c, 14a.

Učenci 8. b razreda z
razrednikom Darkom
Kaflom

Sudoku

3	4		8	6	1		5	7
	2		3					
	8	7	4			9		
	7	5		1			6	
2		4	6		3	7		5
	6			4		1	2	
		2			4	6	8	
					6		1	
6	5		2	3	8		7	9

Žan Žnidar

6	1				
				5	3
	5		2	6	1
		2			
		5		1	
1	2		4		

Žan Žnidar

ŠALE

- ČUDNO, REČE GLASBENIK,
NA MOJEM ZADNJEM NASTOPU
SO MI LJUDJE BOLJ PLOSKALI.
- VESTE, MU REČE ORGANIZATOR
KONCERTA, TAKRAT JE BILO POLETJE
IN JE BILO VSE POLNO KOMARJEV!

POLICIST USTAVI VOZNIKA:
- VESTE, DA PSA NE SMETE VOZITI
NA SPREDNJEM SEDEŽU?
- VEM, AMPAK TO JE
PLIŠASTI PES.
- PASMA NI POMEMBNA!

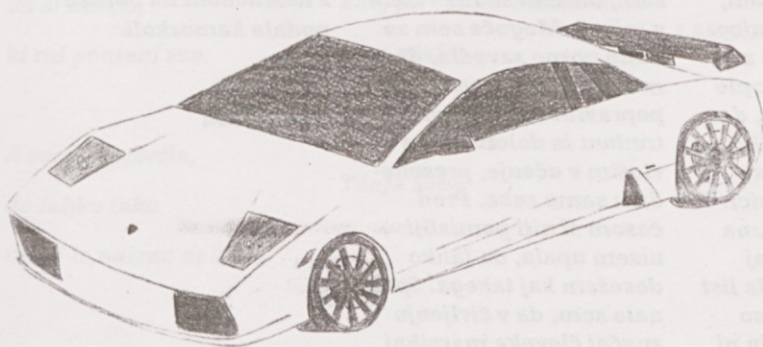
- JANEZEK! POJDI V ŠOLO!
- MAMA, NOČEM!
- JANEZEK, MORAŠ ITI V ŠOLO!
- PROSIM TE, MAMA, RES NOČEM...
- JANEZEK, MORAŠ ITI V ŠOLO, SAJ SI
UČITELJ...

- OSUMLJENI, POVEJT, KAKO STE V
VELEBLAGOJNICI DOBILI URO?
- TAKO SE JE PAČ ZGODILO. SPREHAJAL
SEM SE PO TRGOVINI IN ZAGLEDAL URO.
OGLEDOVAL SEM SI JO IN OPAZIL, DA
URA GRE ... IN TAKO SVA ODŠLA SKUPAJ.

ZAJČEK PRIDE K MESARJU IN GA VPRAŠA?
- IMATE SVINJSKE PARKLJE?
- IMAM.
- KAJ PA SVINJSKI RILEC?
- TUDI!
- POTEM STE PA VIDETI SMEŠNO!

Jan Kodrič

Jan Žnidar

NAŠI DOSEŽKI

Srebrno in bronasto
Stefanovo priznanje:

NEJC LOVRENČIČ

Bronasto priznanje iz
znanja zgodovine:

NEJC LOVRENČIČ

Priznanje za sodelo-
vanje na tekmovanju
Kaj veš o prometu

NEJC LOVRENČIČ

Učenci in učenke 9. a razreda z razredničarko Danico Lorber

PRED OGLEDALOM NEMA STOJIM

»Spoznala sem, da v življenju značaj človeka marsikaj pove in včasih ti prav značaj lahko zagode kakšno težavo.«

Oseba je pač oseba in jaz nisem nič drugega kot oseba. Dan za dnem se mi dogaja isto; vstani, se umij, obleci tako, da se udobno počutiš ter se odpravi od doma. Vendar če si po značaju hitre jeze ali takšen, da te do vsega mine, še preden sploh začneš, ti nekega dne takšno ponavljanje sploh več ne diši. Jaz zase vem, da mi vstajanje sploh ni bilo po godu. Vendar sem se s tem morala sprijazniti, pa če sem hotela ali ne. Nekega večera me je mama opozorila, da moram naslednje jutro vstati prej kot po navadi, saj me pelje v bolnišnico. Prišlo je tisto jutro in z muko sem vstala iz tople postelje. Vedela sem, da ne bo prijetno, ampak kljub moji trmi sem se napotila proti kopalnici. V avtomobilu mi je mama povedala, da je komaj zvečer na mizi opazila list papirja, na katerem so bile moje ocene. Ni in ni mogla verjeti, da sem se res tako trudila in da se

vse izboljšuje. Opazila je, da za trmastim karakterjem tiči še bolj trmast značaj, a ta je zelo drugačen od prejšnjega. Opazila je, da sem bila včasih trmasta in se nisem hotela niti malo učiti. A komaj zdaj je došla, da me mora vleči od zvezkov. Mama mi je povedala, da ni vedela, da se človek lahko tako hitro spremeni, kot sem se jaz. Vendar pravi, da je spoznala, da se ljudje spreminjamo pod pogojem, da sami tako hočemo. Jaz pa komaj zdaj proti koncu osnovne šole opazim, da sem se res "vzela v roke." Mogoče sem se malo pozno zavedla, da moram glede uspeha kaj popraviti. Ampak z vsem trudom in delom, ki ga vložim v učenje, presenečam samo sebe. Pred časom si niti pomisliti nisem upala, da lahko dosežem kaj takega. Spoznala sem, da v življenju značaj človeka marsikaj pove in včasih ti prav značaj lahko zagode kakšno

težavo. Meni jo je takrat, ko sem trmarila in hotela z glavo skozi zid. Ampak prej kot slej opaziš, da to ne vodi nikamor. Upam, da tisti, ki so trma-stega značaja v slabem pomenu, to spoznajo pravi čas in glede tega kaj ukrenejo, ker jim bo v življenju zelo koristilo. Od takrat ko mi je mama to povedala, sploh ni več problemov z vstajanjem. Zdaj se z veseljem zjutraj prebudim in grem z nasmehom v nov dan. Upam, da se to ne bo nikoli spremenilo in da bom vedno rada zjutraj vstajala ter se z nasmehom na obrazu podala kamorkoli.

Tanja Šoba

PESMI

NAIVNO DEKLE

Bila sem dekle,
katero si vzbudilo
je lažno upanje

Mislila sem,
da nekoč bo dan,
ko boš ti prvi
poljubil me.

Mislila sem,
da si nekdo,
ki dobro pozna me.

Mislila sem,
da si nekdo,
ki ve, kaj si želim.

Mislila sem,
da si prvi in zadnji,
ki mi pomenil je vse.

Mislila sem,
da si nekdo,
ki mi pomeni vse.

A sem ugotovila,
da lahko tako
misli le naivno dekle.

Tanja Šoba

SOLZE

Solze točim, a zaman,
srce in srečo vrgla sem
v stran.

Sedaj imam dušo prazno
in misel porazno!

Živim za prazen nič,
življenje mi uničil je sam
hudič!

Po svetu tavam sem ter tja
in čakam, kdaj bo nasled-
nji dan.

Solza v očeh se mi blešči,
bolečina v srcu me tišči.

Upanje ljubezni je odšlo
neznano kam, a glavo
obrnem na drugo stran.

Roka se mi trese, prazen
list v roki me v sanje
ponese.

Želim si le, da ljubil bi me
kdo, pa čeprav takšno kot
sem zdaj.

Tanja Šoba

ŽIVLJENJE

V življenju naletimo na
padce in vzpone.
Nič se ne naredi samo od
sebe.
Za tisto, kar si želimo,
se moramo boriti,
ne glede na pot,
ki bi jo morali prehoditi.

Rosana Majhenič

TRENUTEK

Trenutek je del časa.....
čas je zgrajen iz trenut-
kov.

Včasih se nam zazdi,
da traja dlje kot pričaku-
jemo...

Za marsikoga je lahko
trenutek usoden...
Izkoristi vsakega!

Nikoli ne veš,
kdaj nastopi trenutek
zate....

LAHKO GA ZAMUDIŠ!

Rosana Majhenič

Učenci in učenke 9. b razreda z razredničarko Lidijo Jan

IZLET V LJUBLJANO (potopis)

»Nad njegovo podobo se smehlja tudi njegova muza, iz okna iz Wolfove ulice pa ga pod budnim očesom opazuje Julija Primic (Prešernova ljubezen).«

Prvi šolski teden. Četrtek 6. 9. 2007. Tako se je začelo šolsko leto – z izletom v Ljubljano. Ta dan sem že nestrpno pričakovala, saj smo obiskali moje rojstno mesto.

Izpred šole smo krenili ob 6. uri zjutraj. Vožnja je bila nezanimiva, saj je polovica avtobusa vožnjo prespala. Po dolgi vožnji se je avtobus končno ustavil pri parku Zvezda, kjer smo se sestali s prijazno vodičko, ki nas je popeljala v našo prestolnico. Po kratkem pogovoru in spoznavnih minutah, nas je vodička popeljala na Prešernov trg, ki velja za največji Prešernov spomenik v Sloveniji. Nad njegovo podobo se smehlja tudi njegova muza, iz okna iz Wolfove ulice pa ga pod budnim očesom opazuje Julija Primic (Prešernova ljubezen). Za Prešernovim spomenikom stoji tudi Frančiškanska cerkev – cerkev Marijinega oznanjenja. Iz zgodovine izvem, da menihi iz te Frančiškanske cerkve niso bili

navdušeni nad Prešernovim spomenikom, ravno zaradi razgaljene muze.

Nato smo se odpravili iz Prešernovega trga, preko Plečnikovega Tromostovja na Mestni trg. Vodička nam je povedala, od kod izvira ideja za Tromostovje; Plečnik bi namreč moral podreti stari, ozki most čez Ljubljanico in ga razširiti, da bo prehodni tudi za pešce in ne le za vozila. Njegova ideja je obrodila sad in naredil je še dva pomožna manjša mostička za pešce, osrednjega pa je obnovil in okrasil.

Na Mestnem trgu smo si ogledali mestno hišo, v kateri smo srečali tudi ljubljanskega župana Zorana Jankoviča. V magistratu smo si ogledali znan Narcisov vodnjak, ki predstavlja Narcisa strmečega v vodo. Legenda pravi, da se je Narcis, lep mladenič iz antične Grčije, zaljubil v svoj odsev na vodi in bil kaznovan tako, da se je spre-

menil v prelepo cvetlico – narciso.

Na Mestnem trgu stoji znan vodnjak treh dežel – delo Francesca Robba, znano tudi kot Robbov vodnjak.

Izpred Vodnjaka treh dežel smo se odpravili po Ciril-Methodovem trgu do cerkve sv. Nikolaja, ki je ljubljanska stolnica in je tipična baročna cerkev. Notranjost krasijo pozlačeno okrasje in sloke freske, vhodna vrata pa so oblikovana v prikaz zgodovine Slovencev. Pred stolnico se ni trlo le domačinov in Slovencev, temveč tudi veliko tujcev.

Pot je vodila čez Pogačarjev trg na Vodnikov trg, kjer smo ob Vodnikovem spomeniku na kratko ponovili življenjepis naše prvega slovenskega posvetnega pesnika Valentina Vodnika. Zanimivost tega Vodnikovega spomenika je v tem, da je s hrbtom obrnjen proti trgu, a to je le zaradi odstranitve stavb, ki so se

včasih nahajale na trgu.

Ko nam je vodička zaupala, da se bomo odpravili na Ljubljanski grad, smo vedeli, da nas do le-tega vodi daljša pot, ki se je strmo dvigala. Ko smo prispeli na vrh Ljubljanskega griča, sem bila očarana nad razgledom, ki je segal do konca Ljubljanske kotline vse do Šmarne gore. Na gradu smo pomalicali in se odžejali, nato pa se pričeli spuščati nazaj v mesto.

Tokrat nas je pot vodila preko Čevlarskega mosta, ki je opevan v slovenskem »evergreenu«, nazaj do parka Zvezda. Na poti

smo videli NUK in filharmonijo. Nad parkom smo zagledali tudi Uršulinsko cerkev Sv. Trojice.

Po Slovenski cesti in Šubičevi ulici smo prispeli na Trg republike, na katerem smo 25. 6. 1991 prvič izobesili slovensko zastavo in zapeli našo himno, Zdravljico dr. Franceta Prešerna. Pogled je oblegal tudi slovenski parlament, ki ga krasijo zanimivi kipi, ki predstavljajo sloje prebivalstva – opravila slovenskih delavcev.

Odpravili smo se v Cankarjev dom. V njem smo videli posmrtno masko Ivana Cankarja in si ogle-

dali Gallusovo dvorano.

Iz Cankarjevega doma nas je pot vodila v Narodno galerijo, kjer smo si ogledali vsa znana dela avtorjev od srednjega veka pa vse do impresionizma.

Tako pa smo končali ogled znamenitosti slovenske prestolnice Ljubljane. Izlet mi je bil zelo všeč, saj sem tako bolje spoznala Ljubljano, ne le kot glavno mesto temveč kot moj rojstni kraj. Menim, da bi takih poučnih izletov lahko bilo veliko več!

Lea Lampret

Kristijan Gajšek

Lea Lampret

Nikola Erbus

Zlato priznanje za drugo mesto na državnem tekmovanju iz računalništva: KRISTIJAN GAJŠEK, ROSANA MAJHENIČ

Zlato priznanje za raziskovalno nalogo iz sociologije: ROSANA MAJHENIČ, SANDRA KRIŽANEC, MARUŠA KRIŽANEC

Zlato priznanje iz tekmovanja o sladkorni bolezni: ROSANA MAJHENIČ

Srebrno priznanje iz tekmovanja o sladkorni bolezni: LEA LAMPRET

Srebrno Vegovo priznanje: ROSANA MAJHENIČ, SEBASTIJAN KUŽNER

Bronasto Vegovo priznanje: ROSANA MAJHENIČ, SEBASTIJAN KUŽNER, KRISTIJAN KRANJC

Srebrno Stefanovo priznanje: SEBASTIJAN KUŽNER, JAKEC KAMENŠEK

Bronasto Stefanovo priznanje: SEBASTIJAN KUŽNER, ROSANA MAJHENIČ, JAN HALOŽAN, JAKEC KAMENŠEK

Srebrno in bronasto Proteusovo priznanje: ROSANA MAJHENIČ, SEBASTIJAN KUŽNER

Bronasto Preglovo priznanje: ROSANA MAJHENIČ, SEBASTIJAN KUŽNER

Srebrno priznanje iz angleščine: MARUŠA KRIŽANEC

Bronasto priznanje iz angleščine: MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC, ROSANA MAJHENIČ, SIMON BABULČ, DANIEL LEŠNIK

Bronasto Cankarjevo priznanje: ROSANA MAJHENIČ, LEA LAMPRET, SANDRA KRIŽANEC

Srebrno priznanje iz zgodovine: ROSANA MAJHENIČ, LEA LAMPRET

Bronasto priznanje iz zgodovine: ROSANA MAJHENIČ, SEBASTIJAN KUŽNER, LEA LAMPRET, MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC, ANJA ŽERAK

Srebrno priznanje iz Vesele šole: MARUŠA KRIŽANEC

Bronasto priznanje iz Vesele šole: MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC, ROSANA MAJHENIČ, SAŠA GALUN, SEBASTIJAN KUŽNER

Sodelovanje v pevskem zboru vsa leta šolanja: KATJA BEDENIK, ANA GORIŠEK, MONIKA KAMENŠEK, LEA LAMPRET, MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC

Osvojena bralna značka vsa leta šolanja: SIMON BABULČ, SAŠA GALUN, ANJA KOZODERC, ROSANA MAJHENIČ, TANJA ŠOBA, NIKOLA ERBUS, ANA GORIŠEK, MONIKA GROFELNIK, MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC, LEA LAMPRET, SARA SLEDIČ, SAMO TACIGA

Odličnjaki/-nje vsa leta šolanja: SIMON BABULČ, JAN HALOŽAN, SEBASTIJAN KUŽNER, ROSANA MAJHENIČ, VALENTIN NOVAK KRIŽANEC, JANI ZOLAR, MARUŠA KRIŽANEC, SANDRA KRIŽANEC, LEA LAMPRET

NEMŠKI KOTIČEK

MEINE KATZE

Meine Haustier ist die Katze Muca. Muca hat vier Beine, das Fell, zwei Ohren, der Schwanz, die Schnauze und die Krallen. Sie ist drei Jahre alt. Muca ist weiße und schwarze Farbe. Sie frißt Milch, Fleisch, Knochen und Katzenfutter. Sic schläft im Haus. Ich habe Muca gern. Sie ist lieb, klug, freundlich und schön.

Petra Selinšek, 7. a

MEIN HUND

Mein Hund heißt Medo. Er ist braune und schwarze Farbe. Er hat zwei braune Ohren, vier Beine, einen Schwanz, die Schnauze, zwei braune Augen und der Fell. Er ist sehr lieb, tapfer und klug. Er frißt gern das Hundefütter, die Knochen und das Fleisch. Er hat sehr gern Spaziergänge. Er schläft in eine Hundehütte.

Eva Drogenik, 7. b

Meine Sprachreise nach England

Nach England bin ich mit dem Flugzeug gefahren. Als ich nach London gekommen bin, bin ich dann mit dem Bus gefahren. Meine Gastfamilie hat auf mich auf der Busstelle gewartet. Ich habe bei der Gastfamilie ge-

wohnt. Alle in der Familie sind nett, freundlich und aufgeschossen gewesen. In der Gastfamilie habe ich am täglichen Leben teil genommen und eine andere Kultur kennengelernt. Ich habe einen Un-

terricht in Englisch besucht. Das Unterricht ist jeden Tag von 8.00 bis 11.00 gewesen. Am Ende des Kurses habe ich ein Zertifikat erhalten.

Rosana Majhenič, 9. a

“Ich habe bei der Gastfamilie gewohnt.”

Kreuzworträtsel

Wenn du alle Wörter findest, bleiben noch 6 Buchstaben. Lies sie von links nach rechts und du bekommst ein Stichwort.

Fell, Kuh, Truthahn, Hou, Wolf, Restaurant, Leben, Deutschland, Regenwurm, Spaziergang, Tante, Stadt, Tasse, Katze, Goldfisch, Milch, Korb, Herd, Blöd, Keller, Futter

d	r	f	t	m	i	l	c	h	s	t
e	e	k	a	t	z	e	e	r	p	n
o	g	u	n	a	h	e	r	d	a	a
l	e	r	t	s	k	o	r	b	z	r
b	n	e	e	s	t	a	d	t	i	u
k	w	t	w	e	c	t	o	t	e	a
e	u	t	o	i	e	h	o	u	r	t
l	r	u	l	k	u	h	l	n	g	s
l	m	f	f	f	e	l	l	a	a	e
e	t	r	u	t	h	a	h	n	n	r
r	h	c	s	i	f	d	l	o	g	d

Sandra Potočnik, 7. b

ABOUT ME

My name is Rok. I'm nine years old. I live in Sta-nečka vas. I live in a house. It's small. My best friend is called Anže. My favourite food is pasta. I've got a box of toys. I'm thin and I've got blue eyes. I'm tall and I've got short brown hair.

Rok Korže, 4. a

My name is Anže. I'm ten years old. I'm tall and short. I'm in class 4. a. I go to music school. I play

the piano. I live in Preša. I live in a house. My room is very big. I've got one brother. His name is Jošt. My best friends are called Rok and Andraž.

Anže Vedlin, 4. a

My name is Vanesa. My surname is Marčič. I'm in class 4. a. I'm a girl. I'm tall. I'm thin. I'm young. I've got long blond hair. I've got brown eyes.

Vanesa Marčič, 4. a

My name is Samo. I'm a boy. I'm short. I'm thin. I'm young. I've got short brown hair. I've got brown eyes. I'm nine years old.

Samuel Plečko, 4. a

My name is Tjaša. I'm a girl. I've got long brown hair. I'm short and thin. I've got brown eyes. I'm young.

Tjaša Purg, 4. a

MY BEST FRIEND

My best friend is called Alen. He is tall and thin. He's got short brown hair. He's got brown eyes. He is young. He is ten years old. He lives in a house.

Marko Kužner, 4. a

My best friend is called Marko. He's tall and thin. He's got short light brown hair. He's got green eyes. He wears glasses. He's young. He's nine years old. He lives in a house.

Alen Šalamun, 4. a

My best friend lives in Haloze. He finished the

high school and he studies now. He's twenty-one years old. He's tall and he's got short black hair. I like him.

Patrik Lampret, 4. a

My best friend is called Daša. She's tall and she's got long brown and blond hair. She's got green eyes.

Anja Sagadin, 4. a

My best friend is called Anja. She's a girl. She's tall. She's thin. She's young. She's got long

brown hair. She's got green eyes.

Daša Cvetko, 4. a

My best friend is called Anže. He's got short brown hair. He's got blue eyes. He's tall and thin. He's got a dog. He's got a bike and mini crosser.

Andraž Rakovec, 4. a

My best friend is called Alen. He's tall. He's got short brown hair. He's got brown eyes.

Aleks Lozinšek, 4. a

HOME SWEET HOME

I live in a house. It's very big. It has got windows, rooms, doors, a terrace, a garden and stairs. It has-n't got round rooms and a roof made of straw. I like my home!

Simona Korošec, 4. a

MY BEDROOM

In my bedroom there is a bed, table wardrobe. In my wardrobe there are clothes, on my bed there is a teddy bear. On the

table there is a book. I like my bedroom.

Lucija Brglez, 4. a

THIS IS ME

My name is Timothy. I'm eleven years old. My favourite car is Nissan 360z. I like lions. I like pizza and coca cola. My favourite computer game is Prince of Persia. My favourite film is Star Wars. My favourite TV series is Prison break.

I live in a small village called Stopno in Makole. There are lots of trees and houses.

On a typical day I get up at six o'clock. Then I have a shower. At half past six I have breakfast. At seven o'clock I go to school. I come home at one

o'clock. Then I have lunch. At three o'clock I do my homework. Then I study. At seven o'clock I have dinner and at eight o'clock I go to bed.

Timothy Brglez, 5. b

My name is Matevž. I'm ten years old. I collect Lego. I like watching TV, playing computer games and skateboarding. I also like going shopping. My favourite food is soup with noodles.

I live in a small village called Lešje. In Lešje there aren't many houses.

There isn't a shop or a cinema. There isn't a school or a park. In Lešje there are roads. I like my village.

Matevž Hernja, 5. b

I'm Mitja. I live in a village called Ptujška Gora. I have a sister. She is three years old. I play with my sister every day. My favourite toy is a transformer. I like studying. My best friend is Alen.

Mitja Aubel, 5. b

"I play with my sister every day."

My Perfect Classroom

My perfect classroom is bigger than this classroom. There is a TV, a sofa, big wardrobes and an electronic board in my perfect classroom. There aren't any teachers in my

perfect classroom. My perfect classroom is more expensive than this one. It is also more beautiful than this classroom. It has got more things in it. My perfect classroom

isn't as boring as this one and it is cleaner than this classroom.

Sandra Potočnik, 7. b

My Ideal City

There aren't any problems in this city, all people have jobs here. This is a magic city. The centre of Havani is Havani beach. Havani is the capital city of Havinho. I love this city because there is the biggest hotel in the world. It is 632m big. Many people come to the hotel. The name of the hotel is Koradoson. Here are always sunny days, it is warm all the time. In Havani there are many swimming pools and many beaches. People enjoy themselves a lot.

They have a great life. In this city there are many shopping centers. In the evening people go out and enjoy themselves. Here people are rich and lovely. Havani is a really nice city, where a lot of people live. Here you can find everything what you want.

Alen Frlež, 8. a

Kaineng centre is a city in a Chinese province called Cantha. It lies on the northwest coast of Can-

tha. It is a big city. It has 11 million people. Its neighbours are: Kaineng Docks and Marketplace. You can find beautiful places in Kaineng Centre. In the past Kaineng Centre was called Wizard's folly. It got that name from a wizard who lived there. A new emperor changed its name to Kaineng Centre. There was a big battle in the past. A guy called Shiro destroyed Cantha, but heroes from Cantha defeated him.

Nejc Lovrenčič, 8. b

"People enjoy themselves a lot. They have a great life."

My Best Friend

Everyone have a best friend to whom you can confide all your secrets. A true friend is a friend who helps you if you have a problems. The best friend is a person for which you know that he or she would never betray or hurt you. Some people just act as your friends, but behind your back they gossip you and they also tell your secrets to other people. I

hope that I will never have such friends. I have a lot of friends, but my best friend is Janja Potočnik. She really is my best friend, because she doesn't discuss my problems with other people. She helps me if I need help. I also help her and listen to her secrets. We do a lot of things together, for example: we go for a walk, we talk, we listen to music.

She is very friendly. She has long, wavy hair and blue eyes. She is of medium height and medium built.

I hope that I'm her true best friend. I also hope that in the future we will understand each other as we do now.

Saša Galun, 9.a

My Place

SESTRŽE

Sestrže is a small village on the crossroads of Slovenska Bistrica, Ptuj and Majšperk. There live about 300 people. Sestrže is divided in four parts. Most people have a farm and farm animals. Children go to the primary school in Majšperk. The main building in Sestrže is the building of the sports-culture association. On a public holiday there are performances.

Tadeja Babulč, 7. b

MAJŠPERK

Majšperk is a small village. There are about 4223 people. In Majšperk there are ruins of Castle Mansberg. Majšperk isn't big. The township of Majšperk was created on 01. 01. 1995.

In Majšperk there are two playgrounds and one school. Majšperk has 72.8 km². There aren't any big shops but there are many remarkable things. In the township of Majšperk there are 26 villages: Bo-

lečka vas, Breg, Doklece, Dol pri Stopercah, Grdina, Janški Vrh, Jelovice, Koritno, Kupčinja Vrh, Lešje, Majšperk, Medvedce, Naraplje, Planjsko, Podložje, Ptujška Gora, Preša, Sestrže, Sitež, Skrblje, Slape, Spodnja Sveča, Stogovci, Stoperce, Stanečka vas in Zgornja Sveča.

Jan Zupanič, 7. b

"I think that teenagers should live more healthily, so I have some advice for them."

Teenage health

I will describe some problems and solutions about teenage health. A lot of teenagers don't eat healthy food because they think that healthy food isn't good for them. They are always in a hurry because they have busy lives. So that is why they eat lots of junk food. Some of the teenagers also use

drugs, which is wrong. They don't know that using drugs isn't good for them. A lot of teenage boys often go to fitness because they want to have a nicely shaped body. Teenage girls do different kinds of aerobic exercises.

I think that teenagers

should live more healthily, so I have some advice for them. They should exercise more. They should eat healthy food, not fast food. They shouldn't eat so much candies.

Saša Galun, 9. a

Poems by Lara Polanič

DON'T GO AWAY

*I am caught in between
Your soul and
Your heart.*

*Why are you leaving, going so far
away from me?*

*Don't say that you won't be back.
Just say:
Honey, I'll be right back with you.*

*I know it will happen.
Again I'll be the one
Who will suffer.*

*Couse you are leaving, so far away
from me!*

*Don't say that you won't be back.
Just say:
Honey, I'll be right back with you.*

*I can't live without you.
Don't go. Don't leave me alone.
Again. Again. Again.
I love you.*

*Don't say that you won't be back.
Just say:
Honey, I'll be right back with you.*

*Don't say that you won't be back.
Just say:
Honey, I'll be right back with you.*

*Oh, please don't go away
Couse I love you.
Don't go. Again.*

*Please come back to me.
Oh, baby. I miss you.
Please come back.*

I CAN SEE YOU

*I can see you
I can hear you
I can touch you
I can feel you (by my side)
I can miss you
I can kiss you
I can love you
I can do everything for you.*

But you don't want to!

*You just go away
And don't wanna look back.*

*How many times have I told you to
come back.?
How long have I waited for you.?*

But you were with another girl.!

*Now you ask me if you can come
back.
I didn't know what to do.*

*Because I still love you.!
But I didn't want to be hurt again.!*

It was hard to say no.!

*You look at me strangely (what's
wrong with you now?)
With fear in my eyes I look back*

*Forgive me for everything, forever.!
Now you will know how I felt all that
time.!*

And now I'm singing to another boy.!

*I can see you
I can hear you
I can touch you
I can feel you (by my side)
I can miss you
I can kiss you
I can love you
I can do everything for you.*

Tudi pri podaljšanem bivanju so učenci pripravili nekaj izdelkov za šolsko glasilo pri učiteljici Tatjani Peršuh.

Alen Majcen, 1. a

Iris Krivec, 1. a

Anže Vedlin, 4. a

REBUSI

1.

--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6

1 2 3

1 2 3

2.

--	--	--	--	--	--

1 2 3

1 2 3 4 5

1 2 3 4 5 6 7 8

1 2 3 4

Saša Gajšek 3. a

ŠALE

Srečata se dva znanca:

»Živijo, kam pa kam?«

»Domov. Vračam se od zobozdravnika.«

»Uuuu... Ti je kaj izpulil?«

»Tri tisoč evrov.«

Janez igra na klavir.

Mama pokaže na njegove umazane prste in zagodrnja:

»Pojdi si umiti roke...«

»Zakaj pa? Saj pritiskam samo na črne tipke.«

Sredi noči pri Kovačevih zveni telefon.

»Halo«, se oglasi gospod Kovač z zaspanim glasom.

»Tašča je hotela pri nas kupiti kamilice, naš uslužbenec pa

ji je po pomoti prodal cianid.«

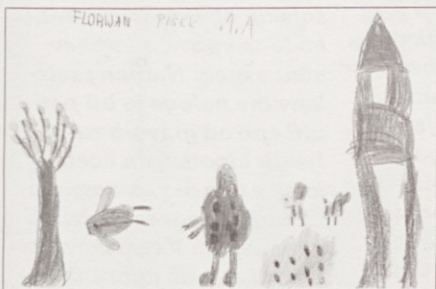
»V čem je pa razlika?«

»Evro in petdeset centov.«

Anže Vedlin, 4. a

Nastja Kozel, 3. a

Florijan Pišek, 1. a

Kaja Gajšt, 1. a

Sara Korže, 5. a

Uspešne mlade raziskovalke

Zlato priznanje za raziskovalno nalogo o uspehu in športni aktivnosti učencev na naši šoli

V soboto, 26. 4. 2008, je na OŠ Destrnik potekalo 16. srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja s Prlekijo. Tudi OŠ Majšperk je sodelovala na tem srečanju z raziskovalno nalogo Učni uspeh v korelaciji z odnosom do telesne aktivnosti pod mentorstvom učiteljice Nadje Ferk. Naloga je bila ocenjena z zlatim priznanjem. Na državnem nivoju pa je osvojila bronasto priznanje.

Čestitamo mentorici in avtoricam raziskovalne naloge, Maruši Križanec, Sandri Križanec in Rosani Majhenič za izjemne uspehe na raziskovalnem področju!

Za vse tiste, ki vas zanima, kaj so učenske raziskovalke, je tukaj kratek povzetek.

V raziskovalni nalogi z naslovom Učni uspeh v korelaciji z odnosom do telesne aktivnosti je bil temeljni cilj preučevanje vpliva telesne aktivnosti na učni uspeh učencev OŠ Majšperk. V sodobni družbi igra šolski uspeh zelo pomembno vlogo. Kot eden odločilnih dejavnikov vpliva na sleherno človeško pot. Glavni cilj raziskovalne naloge je bil izvedeti, ali učenci od 5. do 9. razreda, ki se ukvarjajo s telesno aktivnostjo in se zavedajo pomembnosti le-te za zdravje posameznika, dosegajo

boljši učni uspeh od tistih, ki se s telesno aktivnostjo ne ukvarjajo. V nadaljevanju nas je zani-

malo, ali si učenci z redno telesno aktivnostjo znajo boljše razporediti čas od tistih, ki se z njo ne ukvarjajo. Seznatile smo se z informacijo, koliko starši vplivajo na mladostnikov odnos do telesne aktivnosti. Izpostavljeni so bili razlogi učencev OŠ Majšperk za ukvarjanje s telesno aktivnostjo. K razlogom so bila dodana tudi stališča učencev o telesni aktivnosti. Zanimal nas je tudi podatek, koliko učencev OŠ Majšperk se s telesno aktivnostjo ukvarja v organizirani obliki izven šolskih obveznosti in koliko le-ta vpliva na njihov učni uspeh. Namen raziskovalne naloge je bil potrditi eno od glavnih zastavljenih hipotez, da učenci, ki se s telesno aktivnostjo ukvarjajo, dosegajo boljši učni uspeh. V raziskovalni nalogi so bile uporabljene metoda dela z viri in literaturo, metoda anketiranja in metoda obdelave podatkov.

NAMEN

Učencem OŠ Majšperk približati pomembnost telesne aktivnosti. Raziskati vpliv telesne aktivnosti na učni uspeh učencev OŠ Majšperk

UGOTOVITVE

- Učenci od 5. do 9. razreda OŠ Majšperk menijo, da bi se več ukvarjali s telesno aktivnostjo, če bi jim to omogočali starši.
- Boljši učni uspeh dosega predvsem učenci, ki se s telesno aktivnostjo ukvarjajo redno ali občasno.
- Učencem, ki se redno ali občasno ukvarjajo s telesno aktivnostjo, ne primanjkuje časa za učenje. Zato si ga bolje razporedijo.
- Učenci in prav tako učenci se s telesno aktivnostjo posvečajo ukvarjanju. Šole in učenci, ki se ukvarjajo s telesno aktivnostjo, dosegajo boljši učni uspeh.

OŠ Majšperk

Maruša Križanec
Sandra Križanec
Rosana Majhenič

Devetošolke Rosana Majhenič, Sandra in Maruša Križanec z mentorico Nadjo Ferk

ŠOLSKI PEVSKI ZBOR

Na šoli delujeta v okviru interesnih dejavnosti dva zbora: Otroški pevski zbor in Mladinski pevski zbor. V prvem pojejo učenci in učenke od 2. do 5. razreda devetletke, v mladinskem zboru pa učenke od 5. razreda osemletke do 9.

razreda. Pevci obeh zborov imajo vaje dvakrat tedensko. Zbora se vsako leto udeležita območnih pevskih revij, sodelujeta na šolskem koncertu in nastopata na raznih šolskih in izven šolskih prireditvah.

Prvošolčki se uvajajo v petje enkrat do dvakrat mesečno na Pevskih uricah in se tako pripravljajo na vstop v otroški pevski zbor. S pevci se na pevskih vajah trudi zborovodkinja Stanka Erjavec.

Otroški pevski zbor:
Alen Kropec, Monika Butolen, Kevin Petrovič, Nina Majcen, Tjaša Unuk, Nastja Gorjanc, Marko Vrabčič, Antonija Kodrič, Klementina Križanec, Rebeka Podpečan, Monika Plavčak, Nastja Kozel, Saša Gajšek, Sara Korže, Giovanna Klarič, Primož Skledar, Manuela Furek, Lora Grobelšek, Mateja Gorišek, Anja Brglez, Tajda Kozoderc, Katja Žolger, Larisa Topolovec, Haidi Zakelšek, Edi Horvat

Mladinski pevski zbor:

Ana Karneža, Barbara Vute, Lucija Vilčnik, Karina Brglez, Ana Šaše, Katja Cmrečnjak, Maja Galun, Jera Topolovec, Patricija Unuk, Jerneja Gajser, Sandra Potočnik, Tamara Sagadin, Petra Selinšek, Janja Potočnik, Lara Polanič, Nastja Eberl, Katja Bedenik, Ana Gorišek, Maruša Križanec, Sandra Križanec, Monika Kamenšek, Lea Lampret

Športna tekmovanja

Mlajši učenci:

Medobčinska tekmovanja:

Mali nogomet: 5. - 8. mesto

Košarka: 1. mesto

Atletika: Sandi Predikaka met žogice 1. mesto (reg.)

Elvino Podbrežnik met žogice 4. mesto (reg.)

Regijska tekmovanja:

Košarka: 1. mesto

Atletika: Sandi Predikaka 30.5. v Ptuju

Elvino Podbrežnik 30.5. v Ptuju

Državno – četrtfinale:

Košarka: 2. mesto

Državno polfinale:

Košarka: 3. mesto (10. v Sloveniji)

Starejši učenci:

Medobčinska tekmovanja:

Mali nogomet: 9. mesto

Odbojka: 4. mesto

Rokomet: 3. mesto

Košarka: 1. mesto

Atletika: Gajšek Kristijan suvanje krogle 6. mesto (reg.)

Zolar Jani met žogice 11. mesto

Regijska tekmovanja:

Košarka: 2. mesto

Atletika: Gajšek Kristijan 30.5. v Ptuju

Državno – četrtfinale:

Košarka: 2. mesto

Državno polfinale:

Košarka: 3. mesto (21. v Sloveniji)

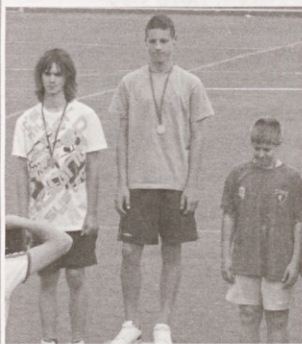
Mentor: Darko Kafel, prof. ŠVZ

Starejši učenci, odbojka

Starejši učenci, rokomet

Sandi, 1. mesto v metu žogice

Starejši učenci, košarka

Mlajši učenci, košarka

DRŽAVNA VICE PRVAKA V RAČUNALNIŠTVU

Predstavita se našim bralcem.

Sem Rosana Majhenič. Obiskujem 9. razred. Rada igram odbojko, najraje pa se igram s svojim mlajšim bratcem.

Sem Kristijan Gajšek. Zelo rad sem za računalnikom, rad igram košarko.

Kateri je bil vajin skupni projekt v tem šolskem letu?

Iz programa POWERPOINT pri računalništvu, z naslovom DROGE.

Opišita ga, prosim.

V projektu sva opisala, kaj so droge, vrste drog, njihovo klasifikacijo, uporabnost, zlorabo drog, zdravljenje in kam se lahko obrnemo na pomoč. Za ta projekt sva potrebovala približno dva meseca.

Sta se z njim udeležila kakšnega tekmovanja?

Ja. Najprej je bil predizbor projektov POWERPOINT. Uvrstila sva se med deset najboljših v Sloveniji in odšla na državno tekmovanje v Ljubljano. Tam sva dosegla 2. mesto.

Kakšen je vajin prvi stik z računalnikom?

Prvi stik z računalnikom sva dobila v mali šoli, pri računalniškem krožku.

Kdaj sta dobila prvi računalnik? Ali imata še vedno enakega?

Kristijan: Jaz sem dobil prvi računalnik v mali šoli, kasneje sem dobil novejšega.

Rosana: Jaz sem prvi računalnik dobila v 5. razredu. Še vedno imam enakega.

Ali imata kakšen nasvet za tiste učence, ki jim delo z računalnikom ne gre najbolje?

Če le imajo možnost, naj se vpišejo v nek računalniški krožek ali tečaj.

Kaj bosta počela med poletnimi počitnicami?

Oba bova šla na poletni tabor, ki sva ga dobila kot nagrado za osvojeno 2. mesto iz računalništva.

Kam sta se vpisala?

Rosana: Jaz sem se vpisala na gimnazijo Ptuj.

Kristijan: Na elektro šolo Ptuj.

Želimo vama še naprej veliko računalniških in drugih uspehov pri nadaljnjem šolanju.

INTREVJU: Tamara Sagadin 7. b

SPOZNAJMO TANJO

Kako dolgo ste že na naši šoli?

Na OŠ Majšperk sem že dve leti.

Ali se lahko predstavite, saj vas naši bralci ne poznajo prav dobro?

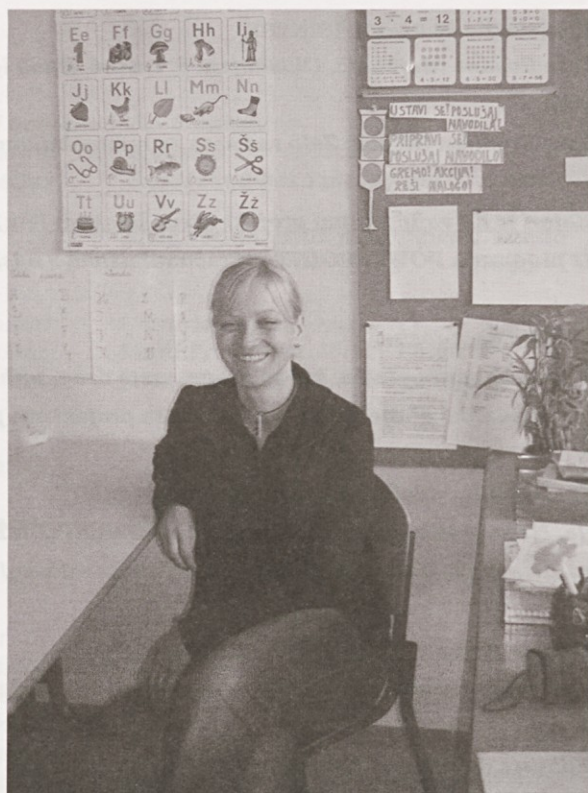
Sem Tanja, mobilna defektologinja. Doma sem na Ptuj. Poleg službe se ukvarjam še s Tai Chijem, ki ga treniram že pet let. Rada imam glasbo in knjige. Obožujem potovanja. Zanimajo me evropske države, predvsem Skandinavija. Lani sem obiskala Finsko, ki me je navdušila s svojo lepoto in urejenostjo. Tudi ljudje so izredno zanimivi, duhoviti, sproščeni in razgledani.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Ker imam rada otroke in sem se želela posvetiti tistim, ki imajo pri učenju nekaj težav.

Ali lahko prosim predstavite in opišete svoje delo?

Z otroki izvajam različne vaje, s pomočjo katerih premagujejo težave pri učenju branja in pisanja ali pri učenju matematike. Skupaj odkrivamo in iščemo različne tehnike učenja. Učencem pomagam pri razumevanju snovi z dodatno razlago, skupaj se tudi učimo. Svetujem staršem, kako naj pomagajo svojim otrokom prebroditi učne ali vedenjske težave. Sodelujem z učitelji pri delu z učenci s posebnimi potrebami.

Kaj vam je najbolj in kaj najmanj všeč pri vašem delu?

Najbolj me razveseli, kadar pri katerem otroku vidim, da je napredoval in mu moja pomoč pomaga. Velikokrat pa se počutim nemočno, saj se občasno zavem, da nekaterih stvari ne morem spremeniti.

Katere lastnosti moraš imeti za ta poklic?

Moraš biti potrpežljiv. Znati se moraš veseliti najmanjših napredkov. Pomagata še vztrajnost in duhovitost. Pomembno je še, da se znaš uživati v doživljanju in čustva drugih.

Kaj bi za naslednje šolsko leto svetovali tistim učencem, ki se le s težavo spravijo k učenju ali pa jih morajo velikokrat k temu priganjati starši?

Verjetno se morajo najprej zavedati, da se ne učijo zaradi drugih, ampak zaradi sebe. Vprašati se morajo, kaj bi v življenju radi dosegli; kakšni so njihovi cilji in kaj morajo storiti, da jih bodo dosegli. Že to je pomemben del motivacije za učenje. Si je pa treba znati narediti učenje bolj zanimivo, saj je samo prebiranje snovi iz učbenika ali zvezka izredno suhoparno in dolgočasno in misli hitro odplavajo drugam. Učenje si bolj zanimivo naredimo tako, da ob prebiranju snovi oblikujemo raznobarvne miselne vzorce ali učne tabele, ki jih lahko opremimo z duhovitimi sličicami. Tako smo med učenjem aktivni, več si zapomnimo, tudi ponavljanje je hitrejše in bolj učinkovito. Če kateri učenec ne ve, kako bi se lotil učenja, pa vedno lahko za nasvet vpraša strokovne delavce šole (učitelje, psihologinjo, defektologinjo), ki mu bodo z veseljem pomagali.

Menite, da je sprotno učenje pomembno? Zakaj?

Zelo je pomembno, saj na ta način snov, ki smo jo slišali v šoli, ponovimo, utrdimo in logično je, da si več zapomnimo. Tako si olajšamo učenje, kadar se nakopiči več snovi, saj potem dejansko samo ponavljamo. Opravljanje domačih nalog je že sprotno učenje!!!

Kakšen nasvet pa imate za tiste učence, ki imajo težave le pri določenem predmetu?

Če so te težave zelo velike, je najbolje, da poiščejo nasvet pri strokovnjakih, ki jim bodo znali svetovati in pomagati.

Kaj boste počeli med poletnimi počitnicami?

Predvsem bom počivala in brala, saj mi med šolskim letom zmanjkuje časa za to. Šla bom na morje, obiskala bom glasbeni festival ob reki Soči, kjer je vsako leto izredno zanimivo in veliko dobre energije, konec avgusta grem še v kolonijo z otroki s posebnimi potrebami in njihovimi starši.

DEVETOŠOLEC SIMON

Kakšen je bil tvoj povprečni uspeh v osnovni šoli? Na katero šolo si se vpisal?

Odličen. Vpisal sem se na SERŠ, Srednjo elektro-računalniško šolo.

Česa se boš iz osnovne šole najbolj spominjal?

Bedarij, ki smo jih počeli s prijatelji, kot je nogomet v garderobi.

Boš pogrešal sošolce in sošolke iz OŠ?

Ja, ker smo prijatelji in sem se navezal na njih.

Katera sta tvoja najljubša učiteljica in učitelj? Kateri je tvoj najljubši predmet?

Najljubša učiteljica mi je bila Nadja Ferk, ker ima zanimive in sproščujoče ure. Učitelj pa Darko Supančič, ker ne »komplicira« z ocenami. Moj najljubši predmet... hmmm... je odmor.

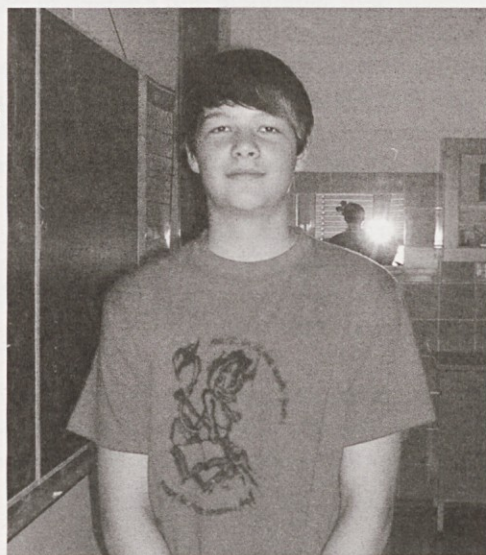
Kaj boš počel med počitnicami? Ali imaš punco?

Najprej se bom naspal. Trenutno nimam punce.

S kom plešeš na valeti?

Z Rosano.

Intervju: Tadeja Babulč, 7. b

NAŠA KUHARICA Marjeta Potočnik

Kateri je bil vaš najljubši predmet in kateri vam je bil najmanj všeč?

V osnovni šoli sta mi bila najbolj všeč zemljepis in zgodovina, najmanj pa kemija. V Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Mariboru mi je najbolj ležalo gostinsko poslovanje in prehrana.

Zakaj ste se odločili, da postanete kuharica? Kako dolgo ste že prisotni na OŠ Majšperk?

Zato ker me to veseli. Imela sem možnost, da sem končala študij in sedaj to delo tudi opravljam. Tukaj sem že 11 let.

Kako poteka vaš običajen delovni dan na šoli?

Z delom pričnem ob sedmi uri in končam ob petnajsti uri. Pričnem s pripravo zajtrka, nato sledi malica. Med malico ali po malici se pripravlja kosilo, odvisno od kosila. Med vsem tem delom je potrebno še naročevati izdelke, razknjiževati dnevno porabo, čistiti, pomivati, razkuževati itd. Delo je kar zahtevno.

Ste zadovoljni s svojo službo?

Ja, ker svoj poklic opravljam z veseljem.

Katero jed najraje pripravljate in katero ne tako radi?

Najraje pripravljam enolončnico. Najmanj pa mi leži-jo stvari, ki jih je potrebno cvreti.

Katere lastnosti moraš imeti, da postaneš dober kuhar oz. kuharica kot ste vi?

Moraš imeti veselje do kuhanja, spoštovanje do hrane, za vsako stvar se moraš potruditi...

Ali vam je kakšen dogodek ostal posebej v spominu?

Da kuhaš za množico ljudi, to se je velikokrat zgodilo; da se trudiš, da ti jed uspe in to je veliko zadovoljstvo. Seveda pa je bila selitev v novo kuhinjo velika sprememba, saj se tukaj kuha popolnoma drugače.

Pri vašem delu sodelujete tudi z učenci in se spoprimate s kakšno težavo. Kaj bi lahko po vašem mnenju nekateri naši učenci izboljšali?

Nekateri učenci bi morali izboljšati že sam odnos do samega sebe, še bolj do drugih. Da bi se znali malo bolj obnašati, čeprav so to razburljiva leta, ampak vse ima svoje meje. Predvsem pa opažam, da nekaterim učencem manjka osnovna kultura do ljudi, do hrane, do narave, do tuje lastnine itd. Seveda pa je tudi nekaj učencev, ki v jedilnici pokažejo vzorno vedenje.

Bi nam morda zaupali kakšen recept?

Zelo hitro pripravimo sladico, ki je sestavljena iz skute, moke, sladkorja ter nekaj jajc. Vendar je potrebno pravilno dodajati sestavine in dovolj časa miksati. Pomembno je tudi, da jo hitro pečemo. Sladica je kar zdrava, saj ni presladka.

Kaj boste počeli med poletnimi počitnicami?

Šla bom na dopust in čaka me tudi polno opravil v domačem okolju. Predvsem pa se bom posvetila svojemu sinu, ker čez teden nimam toliko časa. Veliko bomo hodili na izlete na Pohorje, Gorenjsko, Postojnsko jamo itd.

Intervju: Sandra Potočnik, 7. b

